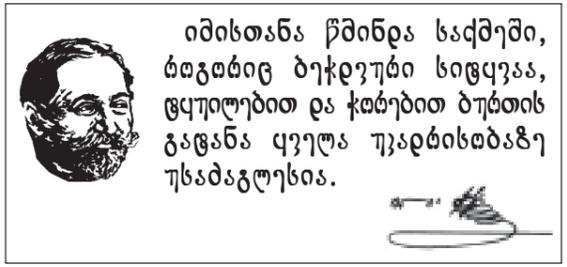

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცმეში, ბეჭდებიც ბეჭდურად სიფყვას, ფეხილებით და ჭბრებით ბურთის გაფანა ყულა უკადრისმბაგი უსამაგლესია.

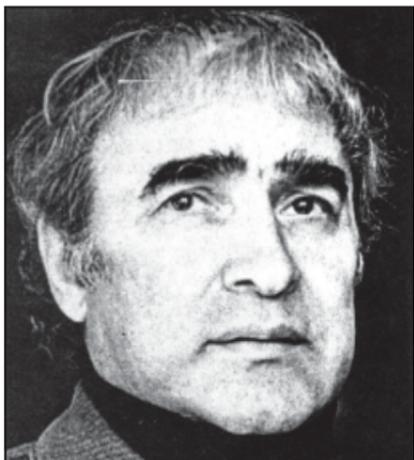
 დაარსებულია
1918 წელს.

პარასკევი, **28** აგვისტო, 2009 წელი.
№ 171 (6271)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika ფასი 50 თეთრი.

პატრიარქის სურვილით ნოდარ დუმბაძე მთაწმინდაზე დაივანებს? 7

აღაგიანის სული ბაცვილებით უფრო მკვირვარე, ვიდრე სხეული; იმდენად მკვირვარე, რომ ერთ ადგილას მისი ტარება არ უშუქდება. ამიტომ, ვიდრე ცოცხლები ვართ, ერთმანეთს ხელი უნდა შევაშველოთ და ვეცადოთ, როგორც უკვდავებით ერთმანეთის სული: თქვენ ჩემი, მე სხვისი, სხვამ სხვისი და ასე დაუსრულებლად, რამეთუ იმ სხვისი გარდაცვალების შემდეგ არ დავიწყებდეთ და მართლმადიდებელი არ დავიწყებთ ამ ქვეყანაზე...

„მარადისობის კანონი“

კუჭინს და გელველას მთელი მსოფლიო ფეხებზე ჰკიდიათ?! რასაც გონებით ვერ განსჯი!

ეს ყველაფერი თანამედროვე პოლიტიკის ნურბელებს მალე გუმეჩანებოვით დაუბრუნდებათ

12 სპორტი 13 ხაროვს საქართველო

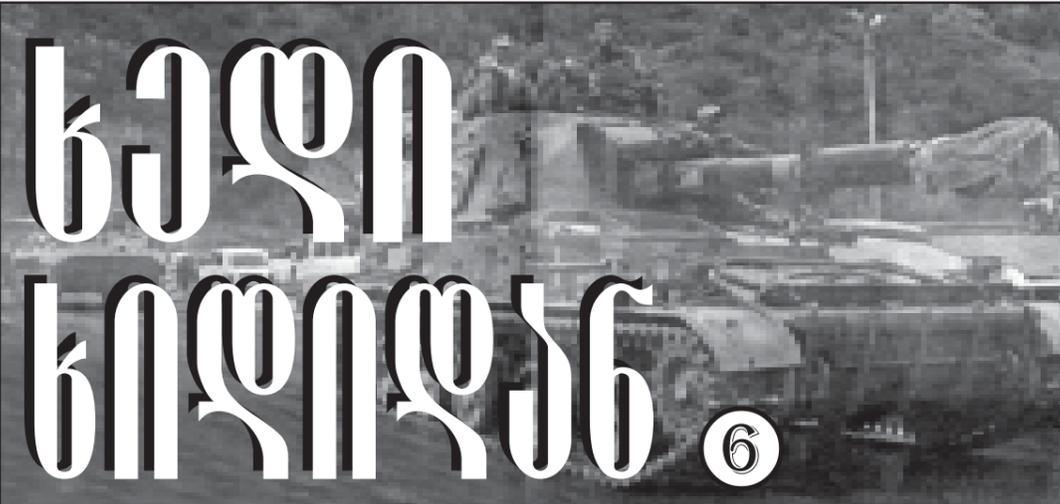

ნაპრაბილოვა დაპორჩინდა

დღეს გელველი განსჯის

საქართველი სიდიდესი 6

გვირაკალი

ომარ ჭავჭავაძე: მამაცურად უწყებთი ქართველი დავიწყებული... 9

ომარ ჩხეიძე: ფეხებზე მანდა წმენდაი შინაგანი... 10

არიელ კოენი:
ბოლოს და ბოლოს, ქართველებმა დიპლომატიური მუშაობა უნდა ისწავლოთ! 5

როცა ქვეყანა ჩაჭრილია, მისაღები გამოცდების კორექტულად ჩატარება გვიხარია?! 2

რა ხდება აბაშაში?.. 3

მხარე

აბაშის მუნიციპალიტეტის დღევანდელ გამგებელს გურამ გუნაშვილს, ვფიქრობთ, მკითხველისთვის განსაკუთრებული წარდგენა არ სჭირდება. ახლო წარსულში პარტიულ და სამეურნეო ორგანიზაციებში უნარიან თავკაცს საქართველოში ბევრი ადამიანი იცნობს. ამის მიუხედავად მაინც შეგახსენებთ, რომ იგი წარმოშობით ზუგდიდელია. სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის ეკონომიკა-ორგანიზაციის ფაკულტეტის კურსდამთავრებული წლების განმავლობაში ენგურ-ჰესის მშენებლობაზე მუშაობდა, 1977 წლიდან ჯერ ლენტიხის, შემდეგ აბაშის რაიონულ პარტიულ ორგანიზაციებს ხელმძღვანელობდა, კარგა ხანს საქართველოს კონტროლის პალატაში პასუხისმგებელი თანამდებობები ეკავა და ყველგან დიდი ავტორიტეტი და სიყვარულით სარგებლობდა. საუკეთესო საქმიანი თუ პიროვნული თვისებების გამო. ამჟამად კი იგი, როგორც ვთქვით, აბაშის მუნიციპალიტეტის უდგას სათავეში და ჩვეული გულისხმიერებით ზრუნავს რაიონის მოსახლეობის კეთილდღეობისთვის.

გურამ გუნაშვილი

ლარის მიმართულებით 24-კილომეტრიანი ბათონის გზის დაგება დაიწყო, სოლო აბაშა-მარტვილის 32-კილომეტრიანი მარტვილ-ბათონის გზის მოსაწვლად უკვე დაიწყო მუშაობა. წლების განმავლობაში რაიონის სოფლებს საფრთხეს უქმნიდა მდინარე ცხენისწყალი, რომელმაც ბოლო დროს 30 ჰექტარზე მეტი ტერიტორია მიიტაცა. არაერთხელ ჩაატარებულ ნაპირსამაგრი სამუშაოები, მაგრამ ეს საკმარისი არ აღმოჩნდა. განსაკუთრებით მივიჩნევთ მარტვილში აღმოჩნდა სოფლები - სამიქაო და სოფელი. გულუნიკარიდან კეთილარის მიმართულებით 15-კილომეტრიანი

ბილსაგორულში კი „საქართველოს ბანკის“ ახალი ფილიალი განთავსდა. აბაშის ცენტრალურ მაგისტრალს და ქალაქის ქუჩებში აშენდა კვლევი განათების დემონტაჟი მიმდინარეობს. იგი ახლით შეიცვალა. საერთოდ კი, რაიონის ელექტრომომარაგების სისტემაში საკმაოდ ხარვეზი გვაქვს. უმთავრესად ეს აღრიცხვანობას და თანხების

თუ საქმეს გულით მოეკიდები...

აბაშის რაიონში გვირი რამ სასიკეთო გაკეთდა და კეთდება

ბათონ გურამს მაშინ ვეხვეო, როდესაც იგი სპეციალისტებად ებრძოდა კიდეც ერთხელ ბენილიაზე ბრიგადის მიერ რაიონის სოფლებისთვის სუპერნი-სა და ზანათისთვის მიხანაულ ზარალს და განსახორციელებელ სათანადო ღონისძიებებს. - კიდეც კარგი, - თქვა ბათონმა გურამმა, - რომ სტიქიის ასეთი შემთხვევა შეიქმნა რაიონს არ შეხებია, თორემ მას თუნდაც ორიოდ წუთით რომ გადავლო რაიონის მეტი ტერიტორიისთვის, ზარალი განუზომებელი იქნებოდა. მთავარი კი ამისთვის არის, რომ უმსხვირველად გადავრჩეთ, დანარჩენს კი ხელი-სუფლებს დახმარება-თანადგომითაც მოეხვევა.

თუხდა გასაკეთებელი და სავიწრო-საზღვრის უამრავი ოღაც გვირი გვიქონდა და გვაქვს. ამიტომაც უპირველესი მისახედი მოსახლეობის წყლით მოვარაგებაა, ამიტომ წლებს და ვიწყებთ და პირველი წინაპრისთვის დამთავრდა ახალი მაგისტრალური წყალსადენის გზა-ლოგა მიწის-კაპანის მიმართულებით. ცენტრალურ წყალმომარაგებას მოწყობა უნდა დაეხმოს. მაგალითად წინაპრის ხარვეზი რაიონის მიმდებარე ტერიტორიაზე საგოლოოდ გადაწყდა მოსახლეობისთვის წყლის მიწოდების პრობლემა. უგზოვრაც კალიან გვაწუხებს, ამიტომ აბაშის კეთი-

ლონი დახმარებით და მდინარე რაიონის ნაპირსამაგრი სამუშაოებიც დაიწყეთ. კოლორის თემში კი სარეზერვუარა და იჭრება, რაც მოსახლეობას უცარი წყალდიდობისგან დიცავს. ასევე დაიწყებულა დაჩაბი ტემში მიმდინარეობს მაგისტრალური საკანალიზაციო ქსელის 250 ათასი ლარის ღირებულების სარემონტო-სარეაბილიტაციო სამუშაოები. ახლახან შენაგან საქმეთა მინისტრის ვანო მერაბიშვილის მონაწილეობით გაიხსნა შენაგან საქმეთა სამინისტროს აბაშის პოლიციის სამმართველოს თანამდებობა შენობა, რომლის აგება მილიონ ლარამდე დაჯდება. პოლიციის უნიფორმ ად-

დარიცხვას ეხება. მოსახლეობა საბარტლიან უკმაყოფილებას გამოთქვამდა კომუნალური მრეცხველების მოწესრიგებულ გზას. ამიტომაც მარტივად დღევანდელმა 2300-მდე ოჯახის ინფრამრეაქტიური გამარცხვებისა და რევი-ნახმარება მეტი დინარება. დიდ ყურადღებას ვაქცევთ სპეციალისტების, საერთოდ, გუზბაქლის დასაქმებას და პროდუქციის წარმოების ზრდას. ამ საქმეში დიდ დახმარებას გვიწვევს ინვესტორები. მაგალითად, ყოფილი დაგზავების გაართინების პრივატიზაცია ულ ორსართულიან შენობაში, რომელიც კარგა ხანია უმოქმედოა, ამჟამად დაიწყო მშენებლობა და

პოლიციის სამმართველოს ახალი შენობა

ბათონის გზის მშენებლობაზე კეთილარისკენ.

გამგებობის კომპეტენციის ფარგლებში ყურადღებას არ ვაკლავთ დღევანდელ მოსახლეობას. კაპიტალური რემონტი ჩატარდა იმ შენობებს, რომლებშიც 2500-მდე დღევანდელი კომპაქტურად ცხოვრობს. ამჟამად იმ ტერიტორიაზე კეთილმოწყობის სამუშაოები მიმდინარეობს. საერთოდ, მინდა გითხრათ, რომ წლებს აბაშის რაიონში სამშენებლო-სარემონტო სამუშაოებისთვის 16 მილიონ ლარი დანიშნავდა, რაც ბოლო 18 წლის განმავლობაში ერთად აღემატება საფინანსო მაჩვენებელს გადააჭარბებს. დიხ, აბაშის რაიონში გვირი სსიპით რამგაკეთდა კეთდება. და ეს არც არის გასაკვირი, რადგან იმ, სადაც საქმეს გულით ეკიდებიან, არც მიღწევი გვიხდება.

ესაუბრა იოსებ გოჭარია „სრ“ სპ. კორ.

ისევ აბაშა უმასპინძლა

ახლახან ქართული ხალხური თამაშებისა და სპორტის ეროვნული სახეობების ასოციაციამ აბაშაში გამართა შეჯიბრება (მთავარი მსაჯი - მარდონ ლაბაშია), რომელსაც სოფელ კვათანის იპოდრომმა უმასპინძლა. ეს იყო ჩვენ მიერ ჩატარებული III ტურნირი, რომელშიც აბაშის, სამტრედიის, ზუგდიდის, ქუთაისის, ფოთისა და ოზურგეთის გუნდების ორმოცამდე მხედარი მონაწილეობდა. სამწუხაროდ, საასპარეზოდ

ჩამოსვლა ვერ შეძლეს ხონის და მარტვილის ცხენოსნებმა. კალიან გავგანახარ ტურნირში მონაწილეობის დასრულების შემდეგ მონაწილეობა, რაც იმის იმედს გვაქვს, რომ ამ ქალაქის იპოდრომზე შეიქმნება რამდენიმე საცხენოსნო ტურნირი. პერსპექტივა რეალურია, რადგან ჩემთვის ცნობილი გახდა, რომ ქუთაისისა და ზუგდიდის მესვეურები იპოდრომის აღდგენაზე ზრუნავენ.

გაუფხვავთ გამარჯვებულთა და პრიზიორთა ვინაობას: დოლი (2000 მ. სუფთასისხლიანი ცხენები): 1. კუსა გურამი, 2. სანთელი, 3. სანთელი. ფაბიხი: 1. ცეზარ თედორაძე (სამტრედიის), 2. ნუზარ ტოტორია (აბაშა), 3. ავთანდილ ესართია (ზუგდიდი). მოქიჯე: 1. ცეზარ თედორაძე (სამტრედიის), 2. ტარიელ გუგუშვილი (აბაშა), 3. ეშვარ მსართია (ზუგდიდი). ბოლთაფირები: 1. ადგილი - ლაშა მოლაშხია (ზუგდიდი). ცხენბურთი აბაშის გუნდმა (ნუზარ ტოტორია, ბორის კუცია, შაბა კუპრეიშვილი, კობა ხურცია, გონა სიმონია, ტარიელ გუგუშვილი) გაიმარჯვა. ისინდში სამტრედიელებმა (გურთაზ

ფანცხავა, სერგო კანდელაკი, გივი კანაძე, ცეზარ თედორაძე, შავლაძე მანჯალაძე, ვახტანგ სტურუაძე იყარაღეს. მინდა ვისარგებლო შემთხვევით და მაგალითად გადავუხადო ოცურბათის საცხენოსნო სასპორტო სკოლის დირექტორს მირაზ გორგასლიძეს, შეჯიბრებაში მონაწილე რაიონების ხელმძღვანელებს, განსაკუთრებით აბაშელთა თავკაცს ბათონ გურამ გუნაშვილს, რომლის თანაგობითაც მიერამ გავმართე რაიონში ცხენოსნობის პედაგოგები (რუსეთის აგრესიის გამო შარხანდელი ლონისძიებები, სამწუხაროდ, ჩაბმულა). ასოციაცია განსაღ შეჯიბრებას გამართავს ყვარულში, აბაშაში, სამტრედიისაში, წალენჯიხაში, ზუგდიდში, ქუთაისში, სანაპში, სიღნაღსა და შუამთაში.

დიმიტრი დუნდუა, ქართული ხალხური თამაშებისა და სპორტის ეროვნული სახეობების ასოციაციის პრეზიდენტი

რასაც გონებით ვერ განსჯი!

„საერთაშორისო არეალზე, გაეროსა და სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციებში აშშ-მა უნდა უხელმძღვანელოს და თავის თავზე აიღოს მომხდარი მოვლენების სწორად გაშუქება. აშშ-მა ასევე უნდა უხელმძღვანელოს საერთაშორისო საზოგადოების მიერ რუსეთის იზოლაციის ღონისძიებებს, იმის გამო რაც მან ჩაიდინა“, — ეს სიტყვები შარშან, 26 აგვისტოს, იმდროსათვის აშშ-ს პრეზიდენტობის კანდიდატმა და ამჟამინდელმა პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ დიმიტრი მედვედევის მიერ საქართველოს სეპარატისტული და იმ დროისათვის მოსკოვის მიერ ოკუპირებული ტერიტორიების აღიარების ფაქტის კომენტარებისას წარმოთქვა.

დღეს კი აქტუალურია გლობალური ეკონომიკური კრიზისი, ასევე გლობალური, ოლონდელთაგან არანაკლებ გლობალური — ირანისა და ჩრდილოეთ კორეის ბირთვული პროგრამები, ავღანეთ-პაკისტანი თანხისი „თალიბანი“, მსოფლიო ტერორიზმი და სხვა მრავალი საკითხი, სადაც „იზოლაციის ღონისძიებას“ „გადატვირთვა“ ჯობია. მერა რა, რომ არსებობს ერთდროს თუ ერთ-ერთი შეუთხევადი საკითხი — საქართველო და მისი ოკუპირებული ტერიტორიები. სოხუმსა და ცხინვალში ზეიმობენ, თბილისში კი ტუჩებს სიმფონიას იკვებებენ. სამცხე-ჯავახეთში — „ორთავიანი არწივი“ და „დაჭრილი არწივი“... ყვავი-ყორანებიც აქვე არიან.

2008 წლის 26 აპრილს, რუსეთის ფაქტობრივი პრაქტიკული დიმიტრი მედვედევმა ხელი მოაწერა ბრძანებულებას, რომლის მიხედვითაც რუსეთი საქართველოს სავარატიტო რეგიონების — აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობას აღიარებს.

„სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის პრაქტიკული დიმიტრი მედვედევი შედეგად დასაკუთრ რეპუბლიკათა პარლამენტების გადაწყვეტილებებს დასაყრდენით რუსეთის ფაქტობრივი აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის სუვერენიტეტისა და დამოუკიდებლობის აღიარების თხოვნით მიმართეს. რუსეთის ფაქტობრივი სახელმწიფო დუმამ მხარი დაუჭირა ამ თხოვნასა და მიმართვას. შედეგად სიტუაციიდან გამომდინარე აშშ-ს მიერ გადამხდობის მიღება, აფხაზეთი და ოსი ხალხის თავისუფალი ნების გათვალისწინებით, გააჩნდა შესაძლებლობა, 1970 წლის დეკლარაციის შესაბამისად, რომელიც საერთაშორისო სამართლის მიხედვით, სახელმწიფოთა შორის მიმდებარე ურთიერთობებს ეხება, 1975 წელს მიღებული ჰელსინკის აქტის გათვალისწინებითა და სხვა საერთაშორისო უზენაესი დოკუმენტების მიხედვით, მედვიდევის ბრძანებულებას რუსეთის ფაქტობრივი მიერ სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარებისა და აფხაზეთის დამოუკიდებლობის აღიარების შესახებ. რუსეთი მოუწოდებს სხვა სახელმწიფოებს მიხამონ მის მარჯვენას. ეს არ არის ალღობის გადაწყვეტილება, მაგრამ ეს ერთდროს საშუალება აღაძრავს სიცოცხლის შენარჩუნებისათვის“, — განაცხადა მედვედევმა.

რუსეთის ფაქტობრივი პრაქტიკული დიმიტრი მედვედევი საერთაშორისო ბრძანებულებების ხელის შეწყობით კი მთელი საერთაშორისო საზოგადოება მოუწოდებს რუსეთის ფაქტობრივი არ გაათვალისწინებინა რუსეთის ფაქტობრივი სახელმწიფოსა და რუსეთის დუმის მიერ მიღებული რეკომენდაციები.

იგივე თხოვნა გაუქრდა საქართველოს კავშირის — პატრიარქის ილია II მიერ 25 აპრილს მიმართვით.

„რუსეთის მხრიდან აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის დამოუკიდებლობის ცნობით მსოფლიოში ხელი ეწყობა სავარატიტო და ამიტომაც საერთაშორისო საზოგადოება ვალდებულია, ხმა აღიმაღლოს ამის წინააღმდეგ.“

მივხარბეთ რუსეთის პრაქტიკული დიმიტრი მედვედევის და პრაქტიკული დიმიტრი მედვედევის, გატონ ვლადიმერ პუტინს — საქართველოდან აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის გამოყოფას და რუსეთის ფაქტობრივი რუსეთისა და ცხინვალის რეგიონისათვის. ეს მიხედვით მიმდინარე მსხვილ საკითხებსა და პრაქტიკულ განვითარებას და მოგვალეობით მთავრად მთელი პრობლემატიკა გამოვა, ვიდრე ეს დღეს საქართველოში. ამაზე დიკოს დაწვრივს; — აცხადებს მიმართვით პატრიარქი.

შესაბამისი მოწოდება გააკეთა ჯორჯ ბუშმა და „დიდა შვიდეული“ — „მოუწოდებდა რუსეთის ხელისუფლებას თავისი ვალდებულებები შეასრულოს და ეს სავარატიტო რეგიონები არ აღიაროს“.

გერმანიის კანცლერი ანგელა მერკელმა კი აღნიშნა, რომ „ეს საერთაშორისო სამართლის წინააღმდეგაა“.

თელის წორების დატვირთვა იმდროს, რით, რუსეთის პრაქტიკული დიმიტრი მედვედევი ხელს არ მოაწერს, იმდროს რომ ეს ძალიან ცუდია რთულ მდგომარეობაში მივყავან იმ საკითხში, რომელსაც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის საკითხი ჰქვია“. დედადელი გადასახდელიან, თუ ჩრდი-

პუტინს და მედვედევს მთელი მსოფლიო უხეზვა ჰკიდიათ?!

ეს ყველაფერი თანამედროვე პოლიტიკის ნურბელებს მალე გუმერანგებით დაუბრუნდებათ

ლოეთ კავკასიაში არსებულ ვითარებას არ ჩავთვლით, რომელიც არც შარშანდელი იყო მშვიდი, რუსეთისთვის მოტანილ მიხედვით მედვედევი მსოფლიო ოცნებებში შეიძლება საუბარი. პირიქით, მოსალოდნელია იგივე მიმართულებებით მოვიციდებთ განმარტებას. კერძოდ, ალღობა ნატო-რუსეთის თანამშრომლობა. ევროკავშირი და რუსეთი კვლავინდობდა განაგრძობენ ურთიერთმედვედეს მთელი რიგი მიმართულებებით და რაც მთავარია, რუსეთი აშშ-ს ურთიერთობები არ არის ქველდებად ხისტი.

თუმცა, ამთხდაც, ბარეზულად დამთავრების სიტუაციიდან, 2008 წლის 26 აპრილს ეუთოს მოქმედება თანამშრომლობა, რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ალექსანდრე სტავროპოლიძემ დაგვირგვინა რუსეთის პრაქტიკული მედვედევის.

„სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის დამოუკიდებლობის აღიარების ფაქტობრივი დიმიტრი მედვედევის ეუთოს ფუნდამენტური პრინციპებს. რომც ცხადია ეუთოს დავით ქვეყანა, რუსეთი ვალდებულია პატივი სცეს სხვა ქვეყნების ტერიტორიული მთლიანობისა და სუვერენიტეტს“, — განაცხადა სტავროპოლიძემ.

მედვედევის აქტი, ტალინში მყოფი გერმანიის კანცლერი ანგელა მერკელის გამოხატულება — „სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის დამოუკიდებლობის აღიარება არ შეიძლება განვიხილოთ საერთაშორისო სამართლის ფარგლებში. საქართველოს მხარი უნდა დაეჭვიროს. იმედი გამოვთქვამ, რომ ამ კოზიციის ევროკავშირის სისიზაზე ყველა ქვეყანა გაიზიარებს“.

აშშ-ს მხრიდან სხელმწიფო მინისტრთა კონფერენცია რისაა კი რუსეთის გადაწყვეტილებას დასაბანი უწოდებ.

„დასაბანი, რომ რუსეთმა იმ ორი რეგიონის დამოუკიდებლობა ცნო, რომელიც გააჩნდა საერთაშორისო საზოგადოების მიერ საქართველოს ფარგლებში აღიარებული. რუსეთი ამ ნაბიჯით იმ რეგულაციას დაუპირისპირდა, რომელიც თავად აქვს ხელი მოწერილი, რომც ცხადია, გააჩნდა ურთიერთობის სახელს და რაც ყველაზე შემაჯავთობელია ურთიერთობის სახელს მოღვივებებს“, — განაცხადა კონფერენცია რისაა.

განაცხადების სიმრავლეში სხვებს არც ევროპის სახელს განეკუთვნება მინისტრი ტერიტორიის ჩამორჩა — აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის ცალმხრივი აღიარება რუსეთის ფაქტობრივი მიერ, არც ევროპის სახელს მიმდებარე ნაბიჯი ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობას. ამ გადაწყვეტილება

უხეზვის საგარეო საქმეთა მინისტრი:

„უხეზვის საგარეო საქმეთა მინისტრი ურთიერთობა შეხვდა იმ ფაქტს, რომ რუსეთის ფაქტობრივი პრაქტიკული ხელი მოაწერა ბრძანებას სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის დამოუკიდებლობის აღიარების შესახებ“.

იაპონიის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე კენტირო სისაბა:

„იაპონია განაგრძობს ძალისხმევას იმდროს დაკავშირებით, რომ ყველა აღარ ხელმწიფო შეთანხმება სკრუპულოზურად იქნეს შესრულებული“.

ნატოს განეკუთვნება მინისტრი იანა დე პოლ სეფერი:

„ეს არის საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის ხელშეშობის შესახებ გააჩნდა ურთიერთობის სახელს რეგულაციის პირდაპირი დატვირთვა, რეგულაციისა, რომელსაც მხარს თვითონ რუსეთი უჭერდა“.

დიდი ბრიტანეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი დევიდ მილბანდი:

„ეს გადაწყვეტილება არ იმდროს სავარატიტო რეგიონების დამოუკიდებლობის აღიარების გადაწყვეტილებას მიღება ეწინააღმდეგება ყველა იმ შეთანხმებას, რომელიც რუსეთი აღარ ხელს აწერდა. მედვედევის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებაში არ არის ასახული იმ ასეულობით ეთნიკური მთლიანობის ინტერესი, რომლებსაც საქართველო სხელმწიფო მიტოვებს აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთში არსებული კონფლიქტის გამო მოუხდით“.

დანიის საგარეო საქმეთა მინისტრი პირ სტივ მიულერი:

„ვგონებ რუსეთის გადაწყვეტილებას ორი სავარატიტო რეგულაციის — აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის — დამოუკიდებლობის აღიარების შესახებ. რუსეთის გადაწყვეტილება პირდაპირ ეწინააღმდეგება საქართველოს დამოუკიდებლობის, სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის პრინციპს, რომელიც ცნო საქართველო ევროპის ორგანიზაციაში, მათ შორის ურთიერთობის სახელს“.

გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრი ან დე პოლ:

„ამ გადაწყვეტილებამ შეიძლება კავკასიაში არასტაბილური სიტუაცია შექმნას“.

ბის უმთავრესი მსხვერპლი არის რუსეთის ფაქტობრივი საერთაშორისო დიმიტრი მედვედევი. არ შეიძლება რუსეთის მიმართ საერთაშორისო სამართალს მსოფლიო მხრივ, რომელიც ეს ამბავს უწოდებ, — განაცხადა ტერიტორიისა.

რა თქმა უნდა, იყო საერთაშორისო საზოგადოების რეაქცია:

რუსეთს ვერაგოდეს გაუგებ, რას იზამს თავის წარსულ ისტორიაში... მარბარა ბეჭერი.

იტალიის საგარეო საქმეთა მინისტრი ფრანკო ფრანტინი:

„ჩვენ ორმხრივი ენერგეტიკული პრობლემა არა ვაპყრს, მაგრამ არსებობს პოლიტიკური აშკარებლობა, ევროკავშირის სტრატეგიულ პარტნიორად მიჩნეულ ქვეყნებში მივიყვანო ჩვენი აზრი იმის შესახებ, რომ დიდი სინამდვილე მივიძღოთ მის მიერ აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის აღიარების გადაწყვეტილებას მიღება“.

ესტონეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი ურგუს პაიტი:

„ეს ნაბიჯი ნათლად მიტყველებს იმდროს, რომ რუსეთს კონფლიქტური სიტუაციებიდან გამოსავალი მოქმედება არ უნდა, მის მდგომარეობის მსოფლიო კონფლიქტურად გამოხატვას სურს. რუსეთის გადაწყვეტილება კავკასიაში სიტუაციის დარღვევით გამოიწვევს ნამდვილად არ შეუწყობს“.

* * *

რუსეთის მიერ აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის ცალმხრივი აღიარებას აშშ-ს მხრიდან პრაქტიკული ჯორჯ ბუშის მიერ გამოხატულია და მას უხეზვის მიხედვით გადაწყვეტილება უწოდებ.

„ველოდებით, რომ რუსეთი შეასრულებს საკუთარ საერთაშორისო ვალდებულებებს, გადასახდებს თავის უხეზვის მიხედვით გადაწყვეტილებას და იხელმძღვანელებს ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ დოკუმენტის უწყებების მიხედვით“, განაცხადა ჯორჯ ბუშმა.

მისივე თქმით, საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობა და საზღვრები ისევე უნდა იყოს დაცული, რომც რუსეთის ან ნებისმიერი სხვა ქვეყნების ტერიტორიული მთლიანობა.

რამაცთა საკვამლე მხვდა იყო საქართველოშიც ქართული პოლიტიკური მრგვალის მიხედვით, ერთდროს გამოხატა დიმიტრი მედვედევის გადაწყვეტილებას.

ამ უწყვეტის რამაცთა მიხედვითა, დღეს საქართველოს ორივე რეგიონი კვლავინდობდა მოკავშირეული, მოსალოდნელია სუვერენიტეტი და ცხინვალის დამოუკიდებლობის ურთიერთობები დასაყრდა და ორივე განსახდელ რეგიონის მოწყობას დასაწყობა, თუ არ ჩავთვლით ორგანიზაციის მიხედვით სახელსაა.

მსოფლიოს სხელმწიფოებიდან სავარატიტო-ოკუპირებული ტერიტორიები აღიარება მსოფლიო ნიკარაგუა და მინდს, ამის მიხედვით, საერთაშორისო თანამშრომლობა კვლავინდობდა ეშუაას ამხედ არსებულ სტატუს-კვოს. ოფიციალურად ყველა გამოხატულება კი რაც სხვებს, ყველა ნათლად ხელდას.

გორა მირცხულაზა

ყოველკვირული ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ჩანაწერი №150

ქართული მწერლობის მზე

აღაპიანის სული
ბაცვილით უფრო
პიიპა, ვიდრე სხეული;
იქნებოდ პიიპა, რომ
ერთ აღაპიანს ვისი
ტარიბა არ შეუძლია.
ამიტომ, ვიდრე ცოცხ-
ლები ვართ, ერთმანეთს
ხელი უნდა შევაშო-
ლოთ და ვაცადოთ,
როგორც უმჯობესო
ერთმანეთის სული:
თქვენ ჩემი, მე სხვისი,
სხვამ სხვისი და ასე
დაუსრულებლად, რამე-
თუ იმ სხვისი ბარდაც-
ვალების შედეგ არ
დაგოგლდეთ და მარ-
ტონი არ დაგჩაბოთ ამ
ქვეყანაზე...
„მარადისობის კანონი“

გაშობილი კულტურის მუშაკთა და შემოქმედებ-
თი კავშირების წარმომადგენლებს შეხვდა თბილისის
ვიცე-მერი მამუკა ახვლედიანი. განიხილეს ტაო-კლარ-
ჯეთში მწ-კავშირის დელეგაციის გამგებარების პრობ-
ლემები (გუშინ, გამთენიისას, დელეგაცია უკვე გა-
ემგზავრა თურქეთში ძირძველი ქართული ტაძრე-
ბისა და სალოცავების კიდევ ერთხელ მოსაფერებ-
ლად).

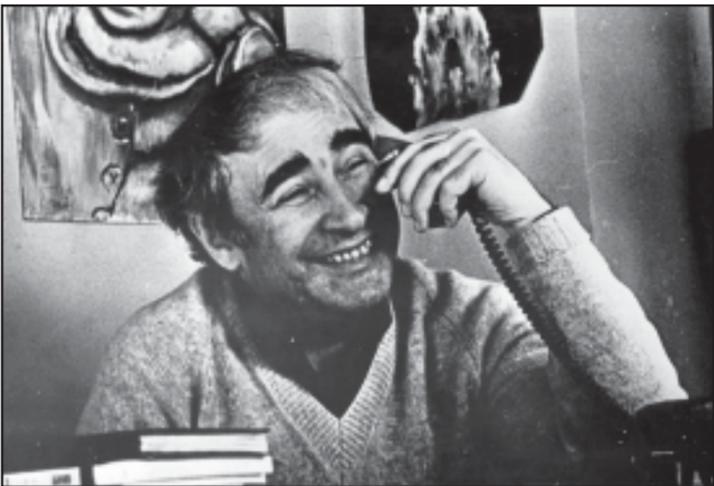
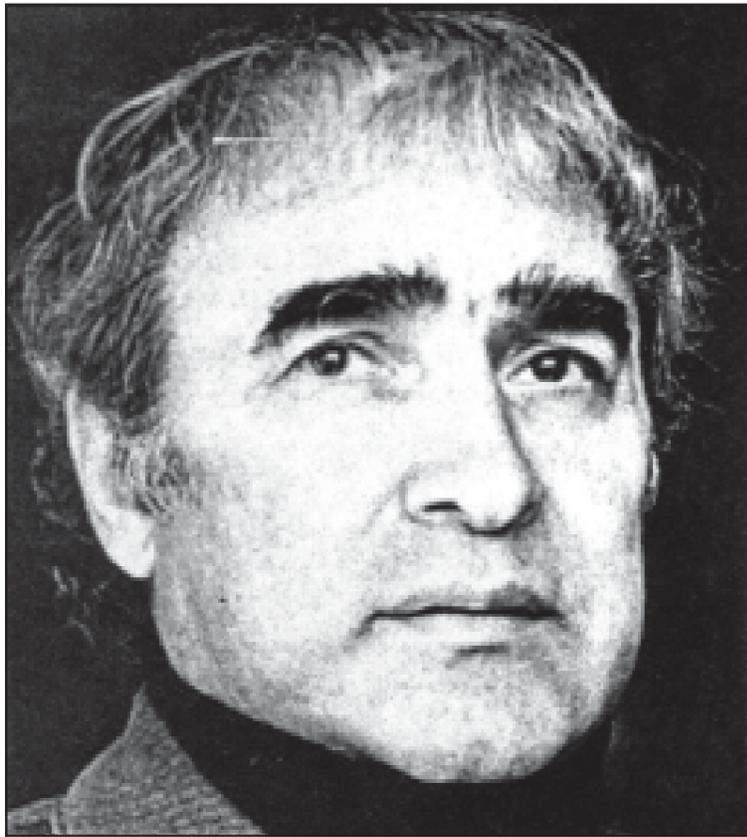
დედაქალაქის ვიცე-მერმა სხვა მნიშვნელოვანი
საკითხების კვალდაკვალ ერთი ფრიალ შთამბეჭ-
დავი, განსაკუთრებით გამორჩეული ინფორმაციაც გააცნო ჩვენი კულ-
ტურის, ხელოვნების, მწერლობისა და უუნარლისტიკის ღირსეულ წარ-
მომადგენლებს: მისმა უწმინდესობამ, სრულიად საქართველოს კა-
თოლიკოს-პატრიარქმა ილია II ახლახან სურვილი გამოთქვა (და
ეს სურვილი კონკრეტული წინადადების ტოლფასია), რომ ქარ-
თული მწერლობის მშენებელ, განუმეორებელი პიროვნული ხიბლის
მქონე პიროვნება, უკეთილშობილესი და უსაყვარლესი მოქალა-
ქე და საზოგადო მოღვაწე ნოდარ დუმბაძე გადაეცავებოთ მთაწ-
მინდის პანთეონში!

– ჩვენ, რა თქმა უნდა, უპირველეს ყოვლისა, თქვენი აზრი გვაინ-
ტერესებს – დასძინა მამუკა ახვლედიანმა...

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია სიამოვნებით გახ-
დებდა უწმინდესისა და უნეტარისის, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-
პატრიარქის ილია II სასურველი (ალბათ ყველასთვის სასურველი) წი-
ნადადების ინფორმაციული უზრუნველყოფის მოთავე და სიამოვნებით
დამტკიცებს ამ მზიანი ვაკის მთაწმინდაზე ამალღების მხარდაჭერ (თუნდაც
განსხვავებულ, წინადადების საწინააღმდეგო) მოსაზრებებს.

ნოდარ დუმბაძე 54 წლის ასაკში, 1984 წელს გარდაიცვალა.
დრო სწრაფად გადის, გაუშვთა ქალაქ მზიურში (მისივე ინიცია-
ტივით დაარსებულ ქალაქში!) მწერლის ნეშტის დავანებიდან 25
წელიწადი გასულა... უკვე დროა პატრიარქის სურვილი-წინადა-
დება რეალობად იქცეს.

სპარტაკ ძოგულია

ჩვენს ლიტერატურაში მართო ნაწარმოები, თუნდაც
შედეგრი, არ წყვეტს შემოქმედის ბედს. ნაწარმოებს
უნდა მოსდევდეს ავტორის ბიოგრაფიული სიმდიდ-
რეც. მეტიც: იგი თავის შემოქმედებაზე მალლა უნდა
იღვეს.
ეს გარემოება ერთადერთი გარანტიაა ერის, ნაცი-
ის კულტურაში მწერლის საბოლოო დარჩენისა. სა-
ბას, ილიას, აკაკისა და ვაჟას ქვეყანაში ამ შეხედუ-
ლებას მტკიცება არ სჭირდება.
შეიძლება ნაწარმოები მოგეწონოს, მაგრამ ავტორს
პატივს არ სცემდე და არ გიყვარდეს იგი.
ნოდარ დუმბაძემ, როგორც რჩეულმა, თავისი სამ-
შობლოს სიყვარული და პატივისცემა დაიმსახურა.
და ორივე – დამსახურებულად!
აკაკი ბაწერელია

ისეთი პიროვნებები, რო-
გორც ნოდარ დუმბაძეა,
სულიან-ხორციანად ხალხს
ეკუთვნებენ, – მშობელ
ხალხს ეკუთვნის მათი გუ-
ლი და შთავრება. მხო-
ლოდ მშობელი ხალხია მა-
თი მდისა და გულისთქ-
მის გამგებელი, მათი ფიქ-
რისა და წადილის ნამდვი-
ლი მოკარნახე. ხალხი კი-
დევე ბევრს მოელის და მო-
ითხოვს თავისი რჩეული
შვილებისგან.
გურამ ასათიანი

ნოდარს ერთმა მწერალმა მოსკოვში უჩივლა. წერილში
მოხივანება მას ქართველი სოლჟენიცინი უწოდა. ამ ამ-
ბიდან ასე ერთი თვის შემდეგ ნოდარი და ის მწერალი
ერთმანეთს გამომცემლობა „მერის“ ფოიეში შეხვდნენ.
მწერალი დაბნეული ჩანდა. კიდევ უფრო დააბნია იგი
ნოდარის გულდია მისალმებამ. ეტყობა, ასეთ შეხვედ-
რას არ ელოდა. გათამამებულმა მწერალმა ახლა თა-
ვადაც მოიკითხა ნოდარი. კარგად ვარ, ძმაო, უთხრა
ნოდარმა, მარა კიდევ უკეთესად ვიქნებოდი, შენ ის წერილი
მოსკოვში კი არა, შედეგით რომ გაგეგზავნათ. თუ დამ-
ტკიცდა, რომ მართლა ქართველი სოლჟენიცინი ვარ,
ნომელი შედა მაქვს, ოღონდ ამისთვის საჭიროა ის წე-
რილი შეედუნად ვათარგმნინოთ და სტოკჰოლმში გავ-
გზავნოთ. ისე მე პირადად ორივე შემთხვევაში მად-
ლობელი ვარ, ძამა, შენო, კიდევ ერთხელ გაუცინა მწე-
რალს და მხატვრების ოთახისკენ გაემართა.

ერთ კაცზე, რომელიც ადრე მოთხრობებს რებო ჭეიშ-
ვილის მიზაძვით წერდა, ნოდარმა თქვა: მაი, ძამა, ჭე-
იშვილის ჭაჭაზე დაყენებული.
მოგეხსენებათ, „ჭეიშვილი“ ვაზის ჭიშია.

ნოდარს ანავის ქუჩაზე მეტისმეტად დაბალჭერიანი ბინა
ჰქონდა – ეგრეთწოდებული „ხრუშჩოვის სამოთხიანი“.
– აია, ძამა, საქმე? მაღანაიბა ჰოპლა ვერ მითქვამს
და მალლა ვერ შემისროლია! ბუბებს ჭერზე ისე ვკლავ,
ფეხის წვერებზე აწევაც არ მჭირდება!

ერთმა ახალგაზრდა მწერალმა მოთხრობა დაწერა გუ-
რული გლეხების ცხოვრებაზე. როგორც მოსალოდნე-

ნოდარ დუმბაძე - ჯვეზე დუმბაძე

ლი იყო, მოთხრობა მეტისმეტად დაემგვანა „მე, გებია,
ილიკო და ილარიონს“. ავტორმა თავისი დემიუტი ნო-
დარს წააკითხა. – ვაია, ძამა! – მას ასე უთხრა, მაგ-
რამ ავტორი რომ წაზრძანდა, წაილიდინა: ყორიფელში
თუ მზაძეო, ქე გახდები დუმბაძეო!
* * *
სმრბო ორჯონიკიძის ძეგლის გახსნაზე ნოდარს ერ-
თი მაღალი თანამდებობის პირი ეუბნება:
– ძალიან ცუდი ადგილი შეურჩევიათ ძეგლისთვის!
– კარგი ადგილი რაც იყო საქართველოში, გააჩუქა
მაგ მამაცხონებულმა და რაც დარჩა, ავია! – აუხსნა ნო-
დარმა.

ახალდაარსებული „ცისკრის“ რედაქტორის ვახტანგ ჭე-
ლიძის კამინეტში უუნარლის მორიგი ნომრის მაკეტზე
საუბრობდნენ. საქმით გართულ რედაქტორს დაავიწყ-
და – დასხედითო, ეთქვა თანამშრომლებისთვის. ითმინა,
ითმინა ნოდარმა და ვედარ მოითმინა: – ბატონო ვახ-
ტანგ! სანამ არ შემსომა აი ფეხები საჯლომში, არ დამსვა?
* * *

ნოდარის რედაქტორობის დროს „ნიანგში“ ფელეტონი
დაიმეტდა: შაქრის ქარხნის დირექტორად ვირთხა დაა-
წინაურეს და ა.შ.
ერთ მშვენიერ დღეს იღება რედაქტორის კამინეტის
კარი:

– ვინ გნებავთ და რა გნებავთ, ბატონო?
– მე ვირთხა გახლავართ! – იბღვირება ახლომოსუ-
ლი ახმახი.
ნოდარი უხსნის ფელეტონის განაწყენებულ „ლირიკულ
გმირს“, რომ ფელეტონი ზოგადად კიცხავს მექრთამე-
ებსა და სახალხო ქონების დამტაცებლებს.
– ზოგადად მაშინ იქნებოდა, შაქრის ქარხანა ორი
მაინც რომ იყოს საქართველოში! – მზაზობს ფელე-
ტონის გმირი.
– რა ვქნა, ბატონო, ვერ გამოგვსვლია ეგ საქმე ვარ-
გად. რა შემძლია ახლა მე? თუ გნებავთ, ცნობას მო-
გართმევთ, რომ თქვენ ვირთხა არ მზაზნდებით! – ეუბნება
ნოდარი.

ერთი დიდებული სუფრა სულ გააფუჭეს ღვინით: მა-
ნავის მწვანეაო, გვიტხრეს და გვასვეს ძმარი!
– ძმარნო ქართველნო! აი მანავის მწვანე კი არა, წვა-
ნავის მავნეაო! – გამოუცხადა ნოდარმა.

„ნიანგში“ ერთი არაქართველი სტუმარი ნამეტანი გვერ
ჩაის სვამდა, თანაც მღულარეს, შეწუხდა ნოდარი:
– ე ბიჭო, მაგას რომ შარდის ბუბტი გაუსკდეს, ნამდ-
ვილად ფეხებს დაიმღულრავს საცოდავი!

ტარიელ ტანტურისას მოგონებები

© ჟოჯია

ობარ ჭავჭავაძე

დაიბადა ცაგერის რაიონის სოფელ ლესინდში. დაამთავრა თბილისის საშუალო სკოლა და ქუთაისის ალ.წულუკიძის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტის ფილოლოგიის ფაკულტეტი. ქართულ ენასა და ლიტერატურას ასწავლიდა ლაბორიისა და ლაჯანის საშუალო სკოლებში. 1973 წლიდან საქმიანობა უხდება სხვადასხვა ხელმძღვანელ თანამდებობაზე. 2006 წლის 2 ნოემბერს აირჩიეს ცაგერის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარედ, სადაც მუშაობს დღემდე. უყვარს ბოუზი და მოცაღების ჟამს წერს ლექსებს, რომელთაც დიდი მოკრძალებით სთავაზობს მეითხველს. ჰყავს მეუღლე, შვილები და შვილიშვილები.

მომავალზე უნებში ქართული ენა...

მიწაო ჩემო

მიწაო ჩემო, დედაო მიწაო... ვით ყველა, შვილის მშობელი დედა, ესულგულა, ვიდრე მწყალობ და მისაყ და არც მკვდარს გამხდი საყვავყორენდა.

ვიცი, ვით ერთი, შენი ვართ ყველა, ვინც დღეს აქა ვართ, ვინც ხვალ აქ მოვა, და, როგორც დედამ, შენ იცი შეველა, და, როგორც დედამ, შენ იცი გლოვა.

ხამს ამის შეგნება

ვიმტორ ლეჟანას, მამობარ ჰომებს

შენ სულ სხვა ხარ, სულ სხვა, გესმის მომხის სუნთქვა. მოგდის როცა ცრემლი, მდინარეებს სწყველი. გვახსოვს, როგორც ცემა, სულით ის დაცემა, თხმობდაათს აქეთ ვაგლახ, ჩვენ რომ ვნახეთ. ამდენ შეილთა უძღვებთ მარჯვი, როგორ ვუძღვებთ? არა ჩანს პატრონი, და ორნი მარტონი ვის შევეციდებით. არავის ვეინდებთ, არავის ვახსოვართ, ვიცი, რომ მარტო ვართ და მარტო ვიქნებით, რამეთუ ღვთის ნებით წილად გვხვდა სხვა ხედვა. დღეს ამის გამეფა, მენდე, რომ ძნელია, რამდენი წელია, საშველს რომ ელიან და მდის იწყველიან ძველს დანატრულეში, მკერდგაფატრულეში დაეყარეთ მიჯნე... ამაოდ ვინჯებით. მათ წმინდა სახელებს, რაიც მე მახელებს ვივიწყებთ მდღურენი, ვართ ხელფხმეკრულნი. ტირილი გვინდობა, სახელი, დიდება ვით გამომწყინდებმა, თუ უქმად იდგმა ხმალი და ხანჯალი. ქართული სპა-ჯარი, თუ ღმერთმა ინებმა, მტერს შეერკინებმა. დაგითის მადალი სად არის სარდალი, რომ თმენა იკმაროს და ჯავრი იყაროს მტრის და ავაზაკის, აფსუას, კაზაკის, ვინც ფსოუ გალია და სისხლი დალია ქართული გვარ-ტომის. მძევალი ვართ ომის, ვიდრე ჩვენს მიწაზე, მის ზღვაზე, მის ცაზე, დუმბანი პატრონობს. მამულს ვერ პატრონობს ქართველი დევნილი, სისხლი ზღვად დენილი იმ დღეებს გვახსენებს, ძილშიც არ გვახსენებს მამულის ხელყოფა.

უფალო, გვეყოფა. რაც მოგვითმენია, მამული ჩვენია. მისი ცა მთა-ველი არც ერთი მტკაველი მტერს რომ არ ერგებმა, ხამს ამის შეგნება.

პიმენ ლეთოდინს

ახსახამიდან დავნილ ჟურნალისტს

შენ ხედავ, საქმე სანამდე მიდის, უსასობას მიწყევ ჩვიან. ჩამქრალა სხივი იმედის დიდის და არწივებაც აღარ ყვიან.

დრო უღმობელი ცხარე ცრემლს გვადენს, გლოვის ხმა ისმის მშობელ მხარეში. როდემდე უნდა გაუძლო ამდენს გმირმა, დაჭრილმა გულის არეში.

მამული შენი უყრიათ სვაგემს, უწყი, სისხლს სვაგემ, არის ღრეობა, მტყუანს და მართალს ვინ განასხვავებს, გამეფებულა ძალმომრეობა.

ყველაფერს ხედავ, ყველაფერს ხედავ, მადალი შენი არ მეგულემა. მიუსაფარი შენ არ მოკვდები, ჩვენთან დარჩები, როგორც თქმულემა.

წერილი მეგობარს

კი ვარ ისე, დროს რომ შევეფრემა, ძველებურად მიყვარს ცოლის ფერება. დაქსნული თვალს ვარიდებ სხვა ქალებს, მაგრამ შევრდები გული მწარედ ფართხალეებს.

ძველ სიყვარულს დღეს ამაოდ ვისხენებ, წამოვდებ, დავიდებ, ვისვენებ. კარგო, მწველი გომბობის მინდა მივინებმა, ის დღეები დამიბრუნოს იქნება.

თვალში ცოტა კი მაკლია ეგებმა, მაგრამ გული ფანადხად ეგებმა, სიამაყის შერჩა ვისაც შეგნება და განსაცდელს უშიზრად შეეგებმა.

იმნაირად გავლიე დრო და ჟამი, მანვალემა მედი გულქვა, აჯამი. ჩემი ცოდეა მას მიეცეს და მნალი, დამიტოვა გულში შავი ნაწარალი.

ვერ ავიხსნი, რომ გამოვთქვა სურვილი, რანაირად მკლავს სიცოცხლის წყურვილი, ლექსი მისხნის, მეტი არა მინდა რა, თუ მამულის ცაზე გამოიდარა.

ღმერთი ხომ ხედავს

ერთი თვისება დამყვა სახედრის, - ჩემთან საკმინად ვერვინ მომედავს. მე უგულობას ვერვინ დამყვედრის, როგორ ვიწვევი, ღმერთი ხომ ხედავს.

დავწერე ლექსი, მედი რომ ხედნის და დავიდალე, როგორც ღვინია. არ მეშინია უკან მოხედვის, არც წინ გახედვის არ მეშინია.

მცირედი ნიჭი მომხადლებმა, მუგას ჩემს ქოხში დაუძინია. 19.01.2009 წელი ნათლისღება

იმდენი წელი მომმატებია, რამდენჯერაც მას გაუყენია.

ვისხენებ მეფე თამარს

როცა გამჭოლი მოდის ტკივილი, იმედი არ ჩანს გავლის. შეგვის მომგვრელი ისმის ყივილი, ძილგატეხილი მამლის.

გული საზრალა ნიდავ შფოთავს და დამაფიქვებს მთავარს. გათენებამდე ვკითხულობ შოთას, ვკითხულობ მეფე თამარს.

გარდასულ დროთა ვიკონებ გმირებს, მივტირი ქვეყნის წარსულს. მიქელი სიკვდილს რომ დამიპირებს, ღმერთს შეგავედრებ მათ სულს.

გიხაროდენ!

ღმერთს ამას ვევედრებთ, საერთო ქართულს შენი იმედი არ მოაკლოს, ილია. კურთხეული მამული ტანჯვა გამოვლილია, ერის ხსნად და იმედად შენ იცოცხლე ილია.

როცა ქვეყნის ერთობის მურჯი გამოვლილია, შევლას შეგან მოველით, პატრიარქო ილია. სად არ მიდის ქართველი, ქვეყანა დაკლილია. მამულს თავის შვილები დაუბრუნე, ილია.

ქვეყნის კეთილდღეობა შენთვის სულზე ტკივილია. როდის უნდა გვემელოს, პატრიარქო ილია. მომავალზე ოცნებით ქართველი დადლილია, უნდა თვალთ იხილოს ცხოვრების იდილია.

ვაგლახ, ოსიც, აფხაზიც პუტინის მორჩილია, ღმერთი რატომ უწყნებათ, პატრიარქო ილია. ძმას ვერაფერს ვაგონებთ, აზრი გაყოფილია, მოყვასის სიყვარული შენ მოგვმადლე, ილია.

რუსის მტრობით ქვეყანა ილაჯაწყვეტილია, შენმა ლოცვა-პურთხევამ უნდა გვიხსნას, ილია. მშობლიური მიწიდან ქართველი აყრილია, დამრუნების იმედი შენ მოგვმადლე, ილია.

როცა მტერი მზაკვანი მახვილამოწვილია, ამქვეყნიურ სამოთხეს მფოხე ყავ, ილია. ჩვენ რომ იმედს არ ვკარგავთ, თქვენი დიდი წვლილია, ქვეყნის ერთიანობა მოგველოცოს, ილია.

გიხაროდენ, ღმერთკაცი ქვეყნის ღვიძლი შვილია, შენ გვიცოცხლე, უფალო, პატრიარქო ილია!

19.01.2009 წელი ნათლისღება

© ჩხივ

მარიაშის დიდი წუთისოფელი

მუსტალ არ ვიცი 90-ს მიტანებული რამდენი მარიაში ცხოვრობს დღეს საქართველოში, მაგრამ ერთ-ერთი მათგანი, ამ პატარა წერილის „გმირი“ რომ მართლაც დიდი, ღირსეული ქალბატონია, დანამდვი-ლებით შემოდლია ვითხნათ.

მარიაშ გულიაშვილი 90 წლის წინათ დაიბადა საგარეჯოს რაიონის სოფელ პატარძეულში... მამამისი ზაქარია მთელს გარე ვახეთში განთქმული ვაჟკაცი და მეოჯახე იყო. შეძლებული მეურნის („კულაის“) ოჯახში ოთხი შვილი იზრდებოდა. ბოლშევიკები რომ მოზრდნდნენ, საიდან ამდენი ცხვარ-ძროხა და ქონებაო! - პირწმინდად გაძარცვეს-ვააკულავეს!

ზაქაროს ერთი ხაშმელი სენია ძმაკაცი ჰყავდა, გაკახლებული გურული ზაქარია ნიკოლაიშვილი. მისმა ლამაზმა მიჭმა იოსებმა მამის შეგონებით, თვალი დაადგა გულიაშვილების ცისფერთავლებმა, პროწეულის ყვა-ვილივით მშვენიერ მარიაშს და... მალე ცოლადაც შეერთო. მამინ მარიაში 17 წლის ანგელოზი იყო...

სამწუხაროდ, 24 წლის იოსები, რომელიც თბილისში მუშაობდა, 1937 წლის 9 თებერვალს, მეგობრებთან ერთად ქუჩაში სეირნობდა... ზუსტად არავინ იცის რა მოხდა... მეორე დღეს პატარძეულში ოჯახს შეატყობინეს - სოსო ტრამავამ გაიტანაო. გლოვის ზარმა ჩამოაშურა ნიკოლაიშვილების ოჯახში... რამდენიმე დღეში უფრო გამა-ოტენებელი ფაქტი მოხდა ხაშმში. მაშინდელი შინსახო-მის („ჩეკას“) ნაძირა-ლები მივარდნენ სოფელში და მგლოვიანე ზაქარია ნიკოლაიშვილს მიახალეს: იოსები სამშობლოს დალატშია ეჭვმიტანილი და უნდა წავიყვანოთო!

- ჩემი შვილი ტრაგიკულად დაიღუპა და რამდენიმე დღის წინათ დავკრძალეთო! - სტყუი, აბა გვაჩვენოთ საფლავიო!

მართო საფლავის ნახვით არ დაკმაყოფილდნენ ჩეკისტები, მიწა გათხარეს, კუმოს თავი ახადეს და... გვამს ტყვია დაახალეს!

ეს ამბავი დღესაც არ მტერა, თუმცა ფაქტს ვერსად წახვალ... რაკი იოსები ჩაცხრილეს, მერე სხვა „ეჭვმიტანილ“ ხაშმელ მიჭებს დაე-რივნენ და მოუსაველეთში წაასხეს.

დარჩა 17 წლის მარიაშ გულიაშვილი ფეხმძიმე და გულშეღონე-ბული... უფლის წყალობით, ოთხიოდე თვის შემდეგ ჯანმრთელი გოგონა შეეძინა და ამან გადაატანინა ქმრის უმედურება. მთელი ცხოვრება შესწირა დედისერთა ესმას, მის დაქალებას და დაოჯახებას.

ესმა ნიკოლაიშვილი მალალი, ლამაზი, ჭკვიანი გოგონა გაიზარდა, საოცრად ავ-კარგიანი, მეგობრული, კეთილშობილი, კარგი ვა-ყის და შვილიშვილების გამზრდელი. ახლა ის 72 წლისაა და ცივ ნიავს არ აკარებს 90 წლის ცისფერთავლებმა, მრავალჭირვადანახად დედას.

იცოცხლეთ, მარიაშ, გილოცავთ ოთხმოცდამეათე მარიაშობას. გმადლობთ, რომ ამ ამოუცნობ წუთისოფელს უძღვებთ...

სპარტაკ ძოგულია.

90 წლის მარიაში შვილთაშვილისშვილთან (გიორგი თაოზა), სამი წლის სანდროსთან ერთად.

თაობათა უწყვეტი ჯაჭვი

– ადამიანის არსებობა ისეთი მოულოდნელობებით არის აღსავსე, რომ ხშირად ერთიანად ცვლის მის მომავალ ცხოვრებას, ბაბუ... გაიზრდები და თავად დარწმუნდები ამ აზრის სისწორეში. მაგალითად, ჩემთვის 1966 წლის გაზაფხულმა სრულიად ახალი სამყარო გახსნა, ანანო... იმ წელს თითქმის დავამთავრე უნივერსიტეტი (რატომ „თითქმის“, ამას მოგვიანებით გავიხსენებ), ვტოვებდი მრავალი თაობისთვის უძვირფასეს მემკვიდრეებს, მათთვის უცნობი კაცები, რომელთაც, ზოგი უკვე ცოცხალთა შორის აღარ არის და ღმერთმა ნათელში ამყოფოთ; ვეღარც უნივერსიტეტის ვაზნით რედაქციაში შევივლიდი მხირ-მხირად. არადა, დაცულმა მომიჩვენა უკეთილშობილეს ადამიანებთან – ბატონ ირაკლი ვეშაბაძესთან, ზალიკო უნიასთან, ჩვენს „ლომთან“ – ზაურ ბოლქვაძესთან... (თუმცა, ჩვენი დიდი მეგობრობა მოგვიანებითაც გაგრძელდა). უჩემოდ რჩებოდნენ უნივერსიტეტის ბაღშიც – შოთა ჩანტლაძე, ნოდარ ხვადაგიანი, გიგუშა თამლიანი, სხვნი გოგოლაშვილი და სხვები... მაინც, რა მოხდა ჩემს ცხოვრებაში, ამ გაზაფხულზე, უნივერსიტეტის „თითქმის“ დამთავრების გარდა, ბაბუ?... ჰო, მთავრდებოდა ჩემი „საყმაწვილო სენიც“ – მსახიობობა-დეკლამატორობა (დღეს, უკვე, თამადაობის დროს თუ ვამბობ ლექსებს) და რადიო-ტელევიზიური შტატგარეშე დიქტორად სიარული...

რა მოხდა?... 1966 წლის მარტის ბოლოს თბილისში მასწავლებელთა კონფერენციაზე ჩამოვიდა ჩემი უსაყვარლესი ნაღია მამია – საქართველოს დამსახურებული პედაგოგი, ლენინის ორდენოსანი (აი, ეგ იყო ჯილდო, თუ იყო), მთელს წყალტუბოს რაიონში დიდად დაფასებული ქალბატონი, ჰოდა, მამიდას, შემთხვევით, რუსთაველზე შეხვედრია ბიძაშვილის ქმარი (მარდალევიშვილის სიძე) პავლე სახეჩიძე – დეაქანოსისი ურნალისტი, იმხანად ყოველკვირეული კინოსანუკლამო გაზეთის – „ეკრანის ამბების“ რედაქტორი. მიუკითხ-მოუკითხავთ ერთმანეთი, მამაჩემი გახსენებია ბატონ პავლეს... შვილები – დიდები ეყოლემა... უფროსი ამთავრებს წელს ფილოლოგიურს, ნიჭიერი ბიჭია, ლექსებს წერს, იმეტიდება კიდევ, მოუწონებია ჩემით თავი მამიდას... რას მეუბნები, აუცილებლად გამოიაროს ჩემთან, რედაქციაში, და მეც, მგონე თუ მესამე დღეს, „მარია ვოსტოკას“ შერობაში, ლიტერატურის გვერდით, სულ ორ თაბახში განთავსებულ „ეკრანის ამბების“ რედაქციას მივადე (დღეს იქ სასაუბრეა), ხუთი ქალბატონი და ერთადერთი მამაკაცი – პავლე სახეჩიძე ამბადმდნენ ამ გაზეთს და აი, მეც მივემატე – რედაქტორმა გამომშვივებდა მიმიღო, თვეში 60 მანეთი დამინიშნა ხელფასი და დამამიყვანა დიდი პენსიონებით – ქართულ კინოსამყაროში ტრიალით, კვირაში ერთხელ გაზეთში რაიმე მასალის დაზვევით, ანუ პორნარით, რომელიც ხელფასს მიემატებოდა და ახალგაზრდა კაცი თავს გაიტანდა... იმ დღიდან (ეს აპრილის დასაწყისში მოხდა) ბაბუაშენი დღემდე ემსახურება ქართულ პრესას, საერთოდ, ქართულ ურნალისტიკას და „ელექტრონულ მედიამი“, ხანდახან, სტუმრად თუ მიწვევენ ხოლმე (ისე, რომ „დაესწრო“ პავლე სახეჩიძისთვის საქტელერადიოკომიტეტის მაშინდელ თავმჯდომარეს ბატონ კარლო გარდაფხაძეს და შტატში ჩავერიცხე, პრესას, ალბათ, „ავტომობილი“ და წარმომიდგენია, თა დალად დაახლოვდით ჩემი სახით „გაზეტიკვებს“ (ეს ისე, ღიმილით, თვითირონიით).

ასე რომ, „შემოტრას“ და დამკვიდრებას საგაზეთო ურნალისტიკაში, თანდათან, რომ ჩემი უსაყვარლესი საქმე, ჭეშმარიტად, ჩემი ბედისწყრა გახდა, ნაღია მამიდას და ბატონ პავლე სახეჩიძეს ვუბადლო! ღმერთმა გაანათოს მათი სულეები! ახლა, რომ ვფიქრობ, ბაბუ (უკვე ხნიერი კაცი მეთქმის), მგონია, რომ სწორედ ურნალისტიკაში შევიძელი საკუთარი თვის რეალიზება. ერთიანად დახარჯვა, ეს კი, უპირველესად, განაპირობა სფეროში, რასაც პირველივე დღიდან ვემსახურებოდი გაზეთში – ეს იყო და არის დიდი ქართული კულტურა, დიდი ქართული მწერლობა, დიდი ქართული ხელოვნება... ეს ყველაფერი ხომ ჩემს სულში ტრიალებდა?... ჰოდა, შეძლებისდაგვარად, გადმოქონდა ქალაქზე... და, მაინც, უმთავრესი იყო შეხვედრები, შეხვედრები, შეხვედრები ჩვენს სასიქაღულო ადამიანებთან... პირველივე დავალება ბატონმა პავლე სახეჩიძემ ასეთი მომცა: მიდი პლენხანოვზე,

კინოსტუდიაში, შეხვდი კინორეჟისორ დავით რონდელს და გააკეთე მასზე მასალა... წარმოგიდგინათ? უკვდავი ფილმის – „დაკარგული სამოთხის“ ავტორს უნდა შეხვდე... მივედი, გავეცანი, (მგონი, „ჩემი მეგობარი ნოდარის“ გადასაღებელ ემბლემადა), ჩამოვჯექით, (ცვარევილი თუ იყო მისი ნამდვილი გვარი და ჯერ კიდევ ქუთაისში ყოფნისას, ლექსებს წერდა, არც ვიცოდი)... ერთიანად თმათეთრი, შიგადაშიგ, ირონიულ-ღიმილიანი, სიმპათიური მამაკაცი, კარგა ხანს მესაუბრა. დაიბეჭდა კიდევ ჩემი პირველი მასალა „ეკრანის ამბებში“ და, რომ ვხვდები ორი კვირის შემდეგ კინოსტუდიის ეზოში, ბატონმა დავითმა დაუფურავად მომხალა, რა იყო მიჯი, რაფა ნუკროლოგი დაწერე ჩემზე... დამწყდა გული, მაგრამ, მერე რომ დავუკვირდი, ალბათ, არ

ერთგული დარჩა. მივიღოდი ხოლმე ერთად რედაქციიდან ცეკას გამომცემლობის სტამბაში, მიგვექონდა ნომრის მოსამზადებელი მასალები, „რავა კვარაცხელიას ხარეზივით მოდიხარო, მიჯი!“ – შემოგვიცემდა გამომცემლობიდან რედაქციაში მომავალი ურნალი „ნიანგის“ ტექნიკური რედაქტორი მიმა კუხალაშვილი (ვითომ, ერთმანეთს გავხართ აღნაგობით) და ერთ-ერთ ანეკდოტსაც მოაყოლებდა. ურნალი „ნიანგი“ ჩვენი ზემო სართულზე იყო განთავსებული, მართლაც ანეკდოტებითა და სიცილ-ხუმრობით კეთდებოდა ეს უპოპულარესი სატირულ-იუმორისტული ურნალი, რომელსაც ჩვენი ძვირფასი ნოდარ ღმერთმა ედგა სათავეში და თუ დრო გვექონდა, მათთან ყოფნას არაფერი გვეჩინა ხოლმე მე და ვასიკოს. იუმორის სიკასკასეს აფ-

უფლის საჩუქარი

ისე ვხვდებით მე და ანანიკო მკითხველს, ისე ვუყვები გონებაში ციკუნა შვილიშვილს ჩემი ცხოვრების ზოგ ეპიზოდს

ცდებოდა – ამა და ამ წელს დაიბადა, ამა და ამ წელს სკოლაში შევიდა, ამა და ამ წელს პირველი ფილმი გადაიღო... ერთი სიტყვით, არავითარი ფანტაზია... ნაღიდად გამოვადგე ჭკუის სასწავლებელად... ამ ფაქტს ახლა შენ გიმხელ, ბაბუ, თორემ, მაშინ, როგორ გავამხედი... სამაგიეროდ, ბატონმა სიკო დილიძემ, წარმოადგინე, რედაქციაში დარეკე და თავად პავლე სახეჩიძეს უთხრა, ეს რა კარგი წერილი გქონდათ გავთხოვო. საქმე ასე იყო: იმხანად თბილისში გაიმართა საკავშირო კინოფესტივალი, ბატონი სიკოს ახალმა ფილმმა „შეხვედრა წარსულთან“ დიდი წარონება და მთავარი პრიზი დაიმსახურა. ამ წარმატებების შესახებ გავითხარე მთელი ორი გვერდი დაუთმო ჩემს მასალას და სწორედ მას მიქება სიკო დილიძემ. ცას ვეჩიე სიხარულით, ავმადლიდი თანამშრომელთა თვალში, ეს იამოვნა ბატონ პავლესაც – იმედოვანი გავეშაროლე, მე და ვასიკომ კი ცნობილი რეჟისორისა და საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის თავმჯდომარის ზარი „სამაიაში“ რამინ ჭელიძესთან და თემურ ცაგურისთან ერთად აღვნიშნეთ. ვასიკო მჭედლობილი, რამინ ჭელიძე, თემურ ცაგურია, ზაურ ფიფია და კიდევ რამდენიმე ბიჭი უნივერსიტეტიდან მოვიდვართ, ბაბუ... მოხდა ისე, რომ მალე ვასიკო – დიდი დავით მჭედლობილის, იმხანად, გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქტორის ვაჟიშვილი – „ეკრანის ამბებში“ რედაქტორის მოადგილედ მოვიდა, ბაბუ, აი, გაზეთს მერე ვაკეთებდით, თუ ვაკეთებდით. ბატონი პავლე სხვაგან გადავიდა, ვერა გიუნაშვილი, მისი მოადგილე, საოცრად მიმზიდველი ქალბატონი რედაქტორი გახდა და, აი, ვასიკო, ჩემი ძმა და პირის ზიარება, აგერ, „უფროსად“ არ დამიკდა? ნიჭიერი, გულითადი, პურადი, გვერდში მდგომი ჭიწნა და ლხინი... ასეთი დარჩა დღემდე ჩემთვის ვასილ მჭედლობილი. ცოტა შერევილი, ცოტა ფანტაზიური (ასეთებმა გადაარჩინეს მსოფლიო) და დიდად კეთილშობილი პიროვნება. მის ადგილას – დავით მჭედლობილის – იმხანად უზარმაზარი ავტორიტეტის მქონე კაცის – შვილი ცხოვრებას თბილად მოიწყობდა. ვასიკომ „თავისი ცხოვრება“ არჩია, საკუთარი პრინციპების

რქვევდა ჩვენი „ლომი“, ჩვენი ზაურ ბოლქვაძე, რომელიც უნივერსიტეტის გაზეთის რედაქტორობიდან აქ გადმოსულიყო... ღმერთო, რა სიკეთით დადიოდა, მის მრწყინვალე ჭკუის, ხსარტული იუმორისტული სტილით ენაცვლებოდა, ყველას ჩუქნიდა თავისი უმზარმაზარი გულის სიტბოს. ერთი ათი ლექსი მაინც მაქვს მისგან მოძღვნილი – ღიმილიანი, სიყვარულიანი... „ჩემს ვილიას“ – აწერიდა ყველას. აი, ერთ-ერთი, ცაში ვყავარ აყვანილი:

„მე ტოტალურ შენს სტრიქონებს, ველაპავ, როგორც ვიტამინებს, გაუმარჯოს ძმა და პიეტს, ინტერნუს ტიტან ვილენს!“
 რა შექნა, რით გადაამხალა? ერთ-ორ-ჯერ წერილი დავწერე მასზე გაზეთ „კომუნისტში“, ეგ იყო და ეგა... რა ნაადრევად წავიდა, რა ნაადრევად დაგვმორდა ეს ხალასი ნიჭის კაცი. სიკვდილამდე რამდენიმე დღით აღწე, აგერ, ჩვენს დღეებში, ანანიკო, მხვდება ბაბუ: „როგორ ხარ ლომო?“ მოვიკითხე. „როგორ უნდა ვიყო საქართველოს უმედურების შემყურე, ლომო!“ და თან მოაყოლა თავისებურად:

„დავივარ უსმელ-უჭმელი, სიცოცხლე გაძალღებელი, ვედარც ხაგის ვებლაუჭები, ისე ვარ წყალწაღებელი.“
 გულდაწყვეტილი წავიდა ჩვენი საამაყო ელისო ბოლქვაძის მამა, ჩვენი ძვირფასი ნანა დარჩიას უერთგულესი მეუღლე და ისეთი კვალი გავტოვო ჩვენს ხსოვნას, რომ დღე არ გავა, არ ვახსენო მიჭემბა... იცი, რამდენი გავაციო, ანანიკო, ასეთი ძვირფასი ადამიანი?! თითო ჭადარა, ალბათ, ყველამ შემემა... ესა ცხოვრება, წუთისოფელი რომ დაარქვა ქართველმა კაცმა, ბაბუ... გამომცემლობაში რომ მოვდიოდით, რაღა თქმა უნდა, მეოთხე სართულზე, გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქციაშიც ავივლიდით მე და ვასიკო. მე ლიტერატურისა და ხელოვნების განყოფილებას შევეჩვიე, საოცარი გულისხმიერებით მიმიღეს იქ ლერი კიკნაძემ, ზურაბ რუხილაძემ, ნანა ჭაფარიძემ. განყოფილების გამგის ლერი კიკნაძის იმერულმა ზრდილობამ და დიდმა პროფესიონალიზმმა, ზურაბ რუხილაძის ძველმა ავტო-

რიტეტმა (თავის დროზე „ნეროს“ მომღერალი იყო), ნანა ჭაფარიძის სილამაზემ თავის ქნა და „კომუნისტში“ თითქმის, ყოველდღე დავდიოდი, ბაბუ... რა დამავიწყებს, მალე ლერი კიკნაძემ მასალაც დამავალა, თუ გააკეთებ, დაიბეჭდავო! წარმოგიდგინა, ანანო!? „კომუნისტში“, სამტოთა საქართველოს უპირველეს, 80000-ტირაჟიან გაზეთში დაიბეჭდავო! დავწერე, მივიტანე, ვაამზადეს, რედაქტორის მოადგილემ გურამ გოგიაშვილმა (ახლაც რომ ერთად ვიშუაობთ), სიამოვნებით ვაძლევ ვიზასო, მითხრა და დაიბეჭდა კიდევ. მოგვიანებით, სოფელში რომ ჩავედი, დედა მეუბნება, მამამენმა „კომუნისტის“ ნომერი მემოზღებში ჩამოატარა, ვილენის წერილია დაიბეჭდილი... თუმცა, ჩემთვის არაფერი უთქვამს... ის კი არა, მოგვიანებით, მომცრო კრებული გამოვიცი – „დალოცვები კინოზე“, და რომ შეატრიალ-შემოატრიალა ხელში, დიდი საქმეო, ჩაილაპარაკა... ასეთი იყო, არადა, ხომ ვიცოდი, შვილების – ჩემი და ლიას კარგი საქმე, როგორ უხაროდა... ასე დაიბეჭდა ახალგაზრდა ურნალისტი ვ წერილი მარდალევიშვილი უპოპულარეს გაზეთში (ასე მეძახდა ჩვენი ძვირფასი ზურაბ ქაფიანიძე, რადგან „კომუნისტში“ ავტორების სახელებს ინიციალებით ბეჭდავდნენ ხოლმე).

„ეკრანის ამბებში“ მუშაობამ გამაყნო ჩვენი ძვირფასი ჭაბუა ამირეჯიბი. ბატონი ჭაბუა იალბუმის ქუჩაზე, კინოვაქირავეების კანტონის შენობაში კინოინფორმაციისა და რეკლამირების ბიუროს ხელმძღვანელობდა, გამომცემლობის სტამბაშიც ხშირად დადიოდა სვანური ქედით, მწვერავით ტანმოქნილი, „თვალნი ქონგულ მხედავნი“. უცებ დავახლოვდით („ეკრანის ამბებში“ ხომ სარეკლამო გამოცემა იყო), სწორედ იმხანად დაიბეჭდა „დათა თუთაშხიას“ ნაწყვეტი „ლიტერატურულ საქართველოში“, უკვე ველოდი საოცრებას, რომელიც, ერთ-ორ წელიწადში აღასრულა კიდევ ბატონმა ჭაბუამ – „ცისკრის“ მაშინდელი მთავარი რედაქტორის, ბატონ ჯანულ ჩარკვიანის თავგამოდებით და ცეკას პირველი მდივნის ბატონ ედუარდ შევარდნაძის მხარდაჭერით, დაიბეჭდა „საუკუნის რომანი“ „ცისკარში“.

ჰოდა, დავახლოვდით... ერთხელაც, ბატონი ჭაბუა მეუბნება, ჩემთან რომ არ გადმოხვალ საშუალოდ?! მედნიერება იქნება ჩემთვის-მეთქი, ცოტა პათეტიკურად გამომივიდა, მაგრამ გულწრფელობა არ აკლდა... წელიწადზე მეტ ხანს ვიშუაობდი, ბაბუ, ბატონ ჭაბუასთან, შესანიშნავი ადამიანების ვირეზობაში (არ ჩამოთვლი, მემინია, ვინმე არ გამომრჩეს), ერთი-ორი მასთან ერთად ათას ჭირვარამგამოვლოლი მეგობარიც იყო. იცა თავის კამბინებში ბატონი ჭაბუა, მუშაობდა, ჩერდა, ამოღებდა ნებანება ჩიხებს, ხერხედა „ჩეფერს“ და შიგადაშიგ გვაკითხებდა ხოლმე „დათა თუთაშხიას“ ახალ-ახალ თავებს... ნეტა იმ დროს, ბაბუ!... როგორ არ ვიამყო დიდი ქართველი მწერლის გვერდით გატარებული დღეებითა და საათებით... ერთხელ, გვარინი შენიშვნა მომცა: მე შევალეობდა ეკრანებზე გამოავალი ფილმების წინასწარი რეკლამა სხვადასხვა გაზეთში. გაზეთ „თბილისში“ დაიბეჭდა კინოფილმის „დიდოსტატის მარჯვენის“ რეკლამა. ვხედავთ, მგონე თუ მესამე დღეს, ჩვენს თაბახში (ერთად ვისხედით რამდენიმე თანამშრომელი) შემოდის მაღალი, მელოტი მამაკაცი და ჭაბუა ამირეჯიბს კითხულობს. მივუთითო თაბახისკენ. შედის და, ცოტა ხანში მე მეძახის ბატონი ჭაბუა. ვაციანი, კომპოზიტორი არჩილ კერესელიძეო, მეუბნება... ვიჩივის ეს კაცი... თურმე, აი, რა მოხდა, ბაბუ: ფილმ „დიდოსტატის მარჯვენის“ კომპოზიტორია არჩილ კერესელიძე, რომლის გვარი რეკლამაში გამომრჩენია დამდგმელი რეჟისორის, ოპერატორის, მსახიობების და სხვათა გვერდით... რა უნდა მექნა? მართალი იყო... თუმცა, ხდება ბაბუ... ურნალისტიკა არის, საერთოდ, ჩქაროდა, ჩქარა... მაგრამ უნდა ნელა იქარო, თორემ უმცირეს „იალიმსაც“ კი ნაჭახიბაც ვეღარ ამოშლი. საგაზეთო საქმეს გველისხმობ, ცხადია...

სხვა დროს დავკვირვებოთ იყავით, ბატონმა ჭაბუამ და ბოდიშებით დავემშვიდობე გულდაწყვეტილ სტუმარს. თუმცა, მალე „გამოვასწორე“ შეცდომა – წერილი დავიბეჭდე ერთ-ერთ გაზეთში ბატონი არჩილის შესანიშნავ შემოქმედებაზე... ...რადაც ამინდი ირევა, ბაბუ, აბა, სასწრაფოდ მოვუსვათ შინისკენ!

გადავრჩებით? – უნდა გადავრჩეთ!

„შეხვედრებში“ – ასე ჰქვია რუსუდან ნიშნიანის წიგნი, რომელმაც უამრავი საფიქრალი გამოიჩინა. იმ ხუთი დიალოგიდან, ეს წიგნი რომ აერთიანებს, ოთარ ჩხეიძისთან შეხვედრამ განსაკუთრებით ამაღლევა. ბატონ ოთარს არც ეჭმა და არც მკითხველთან წარდგენა არ სჭირდება. მინდა მხოლოდ ის შთაბეჭდილება გავიზიაროთ, რაც ამ დიალოგმა ჩემზე მოახდინა, და რამაც კიდევ ერთხელ დამარწმუნა ოთარ ჩხეიძის სიღიადები. ეს საუბარი („რა

ამბავ მოხდა ელასა“) წარმოაჩენს იმ მწერალს, ვინც XX საუკუნის საქართველოს ცხოვრების მატარებელია. „მურუსი“, „მონია-ცი“, „არტიკული გადატრიალება“, „თეთრი დათვი“, „2001 წელი“, „მეზღვრის სამკუთხედი“... აქ მთელი ეპოქა, ტკივილი და სიხარულია, და რაც მთავარია, სულის მოსათქმელი მანადიური კითხვებია დასმული, რომლებმაც ჩვენი მეგზურობაც უნდა გასწიონ და ხსნის გზაც გვიჩვენონ.

„მე სიტყვას არ ვებრძვი, არც სიტყვებთან არ მივბრუნდები. სიტყვები თითქოს ყვავილობაა, აფერადებული ველ-მინდორი ამბიონებულ ნიაგის ფრთებზე, თანაც ფურცარი ზედ რომ დამზის. თითქოსაო. სხვა სხვაგვარად იტყვის. სხვა დანარჩენი ცხოვრებაა, სინამდვილეა. ჩააწყვი ყვავილებში, ფერებში ჩააწყვი ცხოვრების ნაგლეჯები, აადევნე მზუილს ფურცარი. ეს არის და ეს. მწერლობა“.

მიწა, წყალი ქართული, ქართული ჰაერი მაინც სჩადის თავისას“.

ეს იმიტომ, რომ „ფეთქავს მაინცა რწმენა შინაგანი, ღრმადა ფეთქავს, ძალუდადა ფეთქავს“... მწერალი უარყოფს იმ აზრს „რო ჩვენივე ინტელექტუალი ძლევა მოსილები ჩვენი და ამბავა დამოკიდებული შემდგომი აღმშენებელი ჩვენი“. მთავარია, ოფლითა შენითა მოიპოვო პური შენი. ესაა ღვთიური განაწილება: „როცა ჩვენ ეს პანგები შევქმენით, როცა ჩვენ ეს სპეკვები შევქმენით, დიდი და მძლავრი ეკონომიკაც გვექონდა იმა დროის კვალბაზე და... როცა რო დიდნი ვიყავით, ძლიერნი ვიყავით, დიდი სახელმწიფო რო გვექონდა, რო გვემდგინებოდა, რო გვეცმავებოდა, რო გველხინებოდა; გველხინებოდა და ვლხინობდით ისე და იმგვარადა რო: სუფრის ფილოსოფია ჩვენ რო გავაჩნია, არც არავის ისეთი არ მოეპოვება დედამიწის ზურგზე“...

მწერლობა ოთარ ჩხეიძისთვის თავისუფალი, ნუგეში, იმედი და საშუალებაა. გულდაწყვეტით იტყვის – ნამდვილი მწერლობა წავიდაო, მაგრამ მაინც შეძლო გადავრჩინა ენაი ქართულიო. „გადავრჩინა!... უფრო მეტი დამტოვდა არ შეეძლო იმ ვითარებაში“.

ის ვითარება მე-20 საუკუნეა. 20-30-იან წლებში „მოშალეს საყრდენები ერისა და უნდა მოეშალათ ბურჟუაზია ერისა-ენა. სხვა რამ მიზანი არც რო არ გააჩნდა რუსულ მარქსიზმსა. და აქ გაჩაღებულიყო ბრძოლა უმთავრესი, უკანასკნელი და გადაწყვეტი. რის თავისუფალიო. თვით ის იყო გადასარჩენი“.

და მაინც, სიტყვა იყო ჯაჭვი თუ თოკი ხსნისა საბჭოთა პერიოდში: „ტკივილად სიტყვა იქცა, სიტყვა იქცა შინაარსადაცა ჩემი ცხოვრებისა. სიტყვა პერსონაჟადაც შემოვიდა ჩემს შემოქმედებაში. სიტყვა წარმართავს სიუჟეტსა. რადა თქმა უნდა, ოღონდ თვითონაც იქვე ტრიალებს მოქმედი პირთა შორის პერსონაჟივითა, სწორედაც რომ პერსონაჟივითა“.

მაგრამ ბრუნავს წუთისოფელი, თაობები იცვლება, გლობალიზაცია გვემუქრება... მაშინ როდესაც ახალი ბილიკები გაგვაქვს ლიტერატურაში, თეატრში, ფერწერაში, ესტრადაზე, ისევ გვჭირდება ხმალები უფრო მჭრელი სიტყვა... ამომის დასაყვად: „ეს მაინც მოგვკლავს, ესტრადა მაინც მოგვიღებს ბოლოსა, თუნდაც ყველაფერს რო გადავრჩეთ. ესტრადა სიმღერაა, სიმღერა სიტყვაა, მელოდიაა, პანგია, პანგაც სიტყვაა და მელოდიაა და რო მოჰკლავს პანგსა, მელოდიას რო მოჰკლავს, სიტყვას მოჰკლავს. რადა თქმა უნდა. მერე რიდათი გინდა იარსებო, რიდათი, რიდათი, რიდათი უნდა გე-

სიტყვები, რომლებიც ზარით რეკავს!..

ყუნოდეს თავი შენი შენადა“... სიმღერაა მოსაფრთხილებელი. იგივე სტკივა ლიტერატურასაც და თეატრსაც: „ყოტა ნუ გვეგონა, დილოგი რომ დაიკარგა თეატრში, დიქცია რო დაიკარგა; ცოტა ნუ გვეგონა, უცხოური სტილური კონსტრუქციები რო გავვიმრავლდა მხატვრულ ლიტერატურაში, უარგონი რო მოგვეძალა, უწინააღმდეგე არაფერს ვამბობ, ტელევიზიასა და პარლამენტებში აღარას ვამბობ, ლიტერატურაში-მითქო, მხატვრულ ლიტერატურაში, სიუჟეტები რო უცხოური შემოგვერია, პერსონაჟები, გარემოი უცხოური, ბუნდოვანებანი იქაურები, ცოტა ნუ გვეგონა“.

მწერალი წუხს, რომ „აღრეულობამ ესევეთარმა“ დიდი ქვეყნებშიც კი შეაწუხა და ჩვენთვისაც უმედურებააო.

უნდა აუხსნათ „დასავლეთს დაწაფებულ დახაცვებულ ახალგაზრდობას“, თუ რას უქადიან ჩვენს უმედურ ქვეყანას. უნდა გავაგებინოთ მათ, რომ ლიტერატურა ჩვენთვის მხოლოდ ლიტერატურა არ არის, თეატრიც არ არის მხოლოდ თეატრი, და არც ცეკვაა მხოლოდ ცეკვა, როდესაც ყველაფერი სადღაც გადაწყვეტილია ამ „საპლანეტათაშორისო მოძრაობაში“, ჩვენ კი „ერთი მოხჩა“ ადგილი დაგვჩენია, იმის მაგივრად რომ მოვეფრთხილდეთ: „უცხოური შემოღობი და გადის. ეცდის. ხან უკვალაოდა. ხან კვალსა სტოვებს, მერე და მერე შეუმჩნევლსა, გამაურჩევლსა, შეხეილილსა, შეხორცებულსა. ქართული

და... როცა რო დიდნი ვიყავით, ძლიერნი ვიყავით, დიდი სახელმწიფო რო გვექონდა, რო გვემდგინებოდა, რო გვეცმავებოდა, რო გველხინებოდა; გველხინებოდა და ვლხინობდით ისე და იმგვარადა რო: სუფრის ფილოსოფია ჩვენ რო გავაჩნია, არც არავის ისეთი არ მოეპოვება დედამიწის ზურგზე“...

მაგრამ მწერალმა იცის, რომ ვერც ჩვენი თეატრით და ვერც ლიტერატურით ვერავის ვაგვიკვირებთ: „რაზედაც ახლა აქ ტვინს იჭყლეტენ, იქ ვაიარეს დიდი ხანია“.

„ჯეჟი შრომა და არა ოთურმა ამ ჩვენი ვითომ ძალიანაც დაქოქილი პოლიტიკოსებისა. ის არის ჩვენი უმედურება, შრომის უნარი რო დაგვაკარგვინეს, განათლების უნარიცა ანუ იმგვარად მომართეს გონება ჩვენი, უკუღმართობისკენ რო გავვირბის თვალთ“...

რისი შრომაა, რომ იმ უკუღმართი მენშევიკების დროს საექსპორტო ხორბალი და ამრეშუმი მოგვეყვავა, ახლა კი ჩვენი საყოფიერი ნორიც ვერ მოგვიყვანია? – ყველაფერი შემოგვაქვს, წინმატისა და ბოლოკის გარდა... მწერალი იქვე დასძენს: „ეს რუსობაც რო ავიცილოთ და ჩვენი თავი მართლაც ჩვენად რომ გვეყუნოდეს, ჩვენი სოფლის მურენეობა, ჩვენი ვაჭრობა-მურეველობა ძალისხმევას მოითხოვს იმდენსა თუ ისეთსა, გავართმევთ თუ არა თავისა დიდგანდელ საერთაშორისო ვითარებაში ჩვენი მოშლილი სულიერებითა – საკითხავი ესეც რომ არის?“

ბატონი ოთარ ჩხეიძის დიალოგი რუსუდან ნიშნიანისთან 2003 წელსაა ჩაწერილი. ამ შეხვედრიდან 6 წლის შემდეგაც როგორ არ შეცვლილა ჩვენი დღევანდელია, როგორ ბაროვით რეკავს დიდი მწერლის სიტყვები: „პარტიულმა თვითმარქვიათმა დაძლევა ყველაფერი მაშინაცა და თუ სიკეთე არ გვიწერია ისევ ეს პარტიული თვითმარქვიობა და აღრეულობა კამოგვიყვანს წირვას... იგივე თავ-კერძობა, თვითმარქვიობა იგივე, კუდამზიკობა იგივე. თავქარიანობა“. ამიტომაც ყური დაუვუდით ამ ხმას – ქვეყანამ, ერმა, მერმა... ყველამ ერთად ვიპოვოთ საღი, სამელო, მანუგეშებელი ძარღვი სიცოცხლისა, როგორც სულისთქმა და გადარჩენა ჩვენი.

თამარ შანიშვილი

რწმუნობა

რუსეთშიც, საქართველოსი არ იყოს, მრავალადა სხვადასხვა ორგანიზაცია, ასოციაცია, გაერთიანება თუ კავშირი, იმათ რიცხვში – პროფესიულიც. ერთ-ერთი მათგანი ვახლავთ რუსეთის ადვოკატთა კავშირი. სწორედ ამ კავშირმა შარშანდელი, 2008 წლის საპროტესტო ადვოკატად მთელს შარშანდარ რუსეთში მიიჩნია ერთგვარად ერთადერთად.

„არა ფუჭი ლაგობა - რეალური საქმე!“

რუსკავშირშია, ამ ფაქტს უნდა შევხედოთ, როგორც სრულიად დინამიკურად, ერთობ არაორდინალურს: იმ ცუდი, ჩიხური ურთიერთობების ფონზე, როგორც ახლა რუსეთსა და საქართველოს შორის არსებობენ (შარშან ეს ურთიერთობები უკეთესი არ ყოფილა!), ამგვარი ავტორიტეტული გაერთიანება დიდი ქვეყნის პირველ ნომერ ადვოკატად ასახელებს ახალგაზრდა ქართველ კაცს, „სუფთა“ ქართული გვარის მატარებელს. ელემენტარულად დაფიქრდეთ: რამდენად აღმატებული უნდა გამოჩენილიყო ეს კანდიდატურა სხვებზე, რომ ამომრჩეველთა დავოკებინათ ცნობილი რუსული შოვინიზმი და არარუსი გაეყვანათ პირველ ადგილზე... 36 წლის შოთა გორგაძე მოსკოვში ერთ-ერთ ყველაზე ცნობილ დამცველად ითვლება. ის სოხუმში დაიბადა და მამულობიდან პრინციპულად აპირებდა, როცა შოთამ წარჩინებით დაასრულა სა-მოსკოო სასწავლებელი, მომლოცე იმედოვნებდნენ, რომ ნიჭიერი ჯაბუკი კონსერვატორიაში შევიდოდა, მაგრამ მოულოდნელად სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის სტუდენტი გახდა. აფხაზეთში ომის დაწყების გამო მხოლოდ პირველი კურსის გავლა მოასწრო, სწავლა მათთვის სახელმწიფო უნივერსიტეტში გააგრძელა და მისი დამთავრების შემდეგ ჩავიდა მოსკოვში.

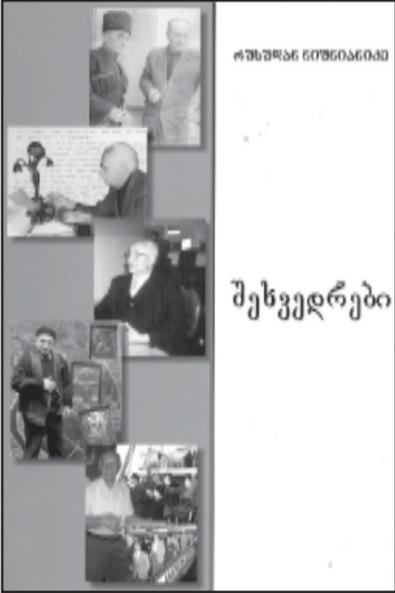
ტელევიზიაში მრავალგზის მიუყვებოდა, კერძოდ, პოლიტიკურგანხიან გადაცემებშიც, თუმცა ვცდილობ, რომ პრაქტიკულად არასოდეს არ მივმართო ქართული საკითხების კომენტარებს... შარშან, 8-10 აგვისტოს იყო, რომ გულახდილად ვთქვი ის, რასაც ვფიქრობდი: სააკაშვილი სწორად არ მოიქცა, როცა ჯარები შეიყვანა სამხრეთ ოსეთში-მთეთი. მეფერი თანამემამულე გამინაწყენდა, მოგიერთმა მტრების ბანაკსაც კი მიმავუთვნა, სალამი შემიწყვიტა. იმ ომში სულაც არ არის მართო სააკაშვილი დამაშავე, მაგრამ სისხლი თუ იღვრება, მართალი არავინ არაა... უსაზღვროდ მეგრულეზიან ქართველები, უსაზღვროდ მეგრულეზიან ოსები, ყველა იქ დაღუპული მშვიდობიანი

„გორანტ-სამართალი“, რომელიც ხუთი წლის წინათ დაუარსებია პარტიორთან ერთად. სწორედ იმ მიუროში ესაუბრა გამზე „სვობოდანია გრუბის“ საკუთარ კონსერვატორულ სექტორსა ისაშვილს. სიტყვა რუსეთში წლის საუკეთესო ადვოკატს შოთა გორგაძეს: – იმას რა სჯობს, როცა თავად შეგიძლია რაღაცის გამორჩენა, მოძებნა, დამტკიცება და, რასაკვირველია, დაცვა. ამით მიზიდავს ადვოკატის პროფესია... მოსკოვში რომ ჩამოვიდი, არ მიგონებია არავითარი შევიწროება თუ ჩაგვარება ეროვნულ ნიადაგზე. ვეგ იმიტომ, რომ რუსულად კარგად ვლაპარაკობ, ადვოკატი ხომ ჩინებულად უნდა ფლობდეს ენას და უნიკო ორატორი არ უნდა იყოს. მოსკოვში შევედი ასპირანტურაში, დავწერე დისერტაცია სოციალურ უფლებათა დაცვის თემაზე, მოვიპოვე იურიდიულ მეცნიერებათა კანდიდატის ხარისხი. ეგ თემა ჩემთვის მახლობელია, რამდენადაც ცოტა როდი მქონდა ხმაურიანი საქარო საქმე, როცა მიწვედა სასამართლოში ჩივილი და შესაბამისად, დაპირისპირება საკმაოდ მაღალი დონის მოხელეებთან. პარალელურად საკუთარი პრაქტიკის მქონე ადვოკატადაც ვმუშაობდი.

სულ სხვადასხვა ეროვნების წარმომადგენლები მომმართავდნენ, მუნებრთია, ქართველებიც. დიდ პრაქტიკას ვეწევი, სადღესოდ წარმოებამი 28 საქმე მიღებს და განა ეს ცოტაა? ძალიან ბევრს ვერც ვაწვდები, ვცდილობ, რომ მეტი ყურადღება ჩემი სამუშაოს ხარისხს მივაპყრო, ვიდრე რაოდენობას. დღე-ღამეში სულ ოთხი საათი მძინავს და მაინც არ მყოფნის დრო. ყველა გაჭირვებულს ვეხმარები ჩემი ძალისხმევით და შესაძლებლობის ფარგლებში...

დაბოლოს, გავეცნოთ ჩვენი წარჩინებული თანამშრომლის კრედიტს, რომელსაც, ალბათ, ორივე ხელით შეუერთდებოდა არაერთი მკითხველი: „მე არ მიყვარს ფუჭი ლაქლაქი, ცხველიანდები, როცა ყველაფერი ფორმალისტისა და თვითტკობის რანგში გადადის. რეალური საქმეებია საჭირო და არა ამბიციური ორგანიზაციები, შერეულები, ფურმეტები და მანკეტები“... დიხხაც, ბატონო შოთა, დიხხაც. მოამზადა თამაზ ებანოძე.

კალათბურთი

როგორც იმხანა, ჩვენს ქუჩაზეც მოვიდა ზიანი - საპარტიველო კალათბურთულ ვაჟთა ეროვნულმა ნაკრებმა კლავაროლოდ დაასრულა ევროპის ჩემპიონატის „ა“ ლივილიონის ჯგუფური ჯგუფი და ბრანდენის კაპანიანი აღსაზრებლად უკანასკნელი ნაბიჯის გადადგმა სჭირდება. საბრუნო „ჯგუფი“ ნაკრებში „ორკუნდანი პლიურვი, სავარაუდოდ გელარუსის საკუთრივ კლბის გუნდს უნდა მოუპოვოს. უნდა აღვნიშნავთ სივრცის ყოველ ზინდარს პირველ მატჩს ნაკრებში მისი უმასპინძლებს, სოლოსაას უსო მატჩი 9 ნაკრებში მატჩის თარიღის სპორტის სახანალოში გაიგარება.

რადგან ზამთრის სეზონი უფრო დაწვრილი, ახლავს განმარტებით, რაშიც საძვირ: იმერეთის კოვკოვის შვირდობა საკვალევიკაციო ტურნირი 7 მოგებით, 1 ნაკრებთა და გუნდების ზრუნვით - 3 ვაგონი - 738:549 (კლუბი 189 დასრულეს, მათ უახლოეს მდებარე შვირდეთს კი, რომელიც ხვალ ჯგუფის აუტსაიდერ ლუქსემბურგთან შინ გაიგარება დასკვნით ბრძოლას, ჯერჯერობით 6 ბაგარჯვება და 1 ბაგარჯვება აქვს გუნდების გაცილებით მოკრძალებული სეზონი - 530:451 (კლუბი 79). უკრალთ არითმეტიკის ცოდნა საჭირო, რომ გამოვთვალოთ: საბრუნო, რომ სახანალოში უნდა გადასწავროს და პირველი ჯგუფი დაიკავონ, რაც ფავორიტ ჩარნოგორიანთან ჩვენ დაგვანებებს, პენიუსქლავი მინიშნა III (14 ქულის სეზონით უნდა დაწინაურდეს, რაც, დაგვითანებებით, ძნელად წარმოადგინა. იმედი ვიქმნივთ, რომ სტუმრები თავმოყვარეობას მოუფრთხილდებიან და სტოკჰოლმში პატივსაცემი იტანავენ.

რაც შეეხება ჩვენს თანამემამულეთა წარმატებას, მისი სათავე, ვფიქრობთ, საქმისადმი კალათბურთის ფედერაციის მისევერეთს მიღობაშია საძვირ. მართალია, კოვკოვის წინამორბედთა - სოლოსაასი და ბრანდენის და პირველი გოგონა ვარდოვიკის მოწვევა არ გააბართლა და გიჟებს თითო ნაბიჯი დააკლავთ სახანალოში მისევერეთს მიღობაშია საძვირ. მართალია, კოვკოვის წინამორბედთა - სოლოსაასი და ბრანდენის და პირველი გოგონა ვარდოვიკის მოწვევა არ გააბართლა და გიჟებს თითო ნაბიჯი დააკლავთ სახანალოში მისევერეთს მიღობაშია საძვირ.

გუნდები, არსებობს კიდეც მრავალი, თუნდაც სერბი მწვრთნელის მიერ შერჩეულ ტაქტიკასთან ჩვენი ნაკრების ცალკეულ სოლოსაასს ინდივიდუალურ კლავაროლოდ და გუნდურ სოლოსაასთან დაკავშირებული ასპექტი, მაგრამ, მოდით, მათგან უკანარი კიდევიკის კვირით გადავლოთ, როცა, ღვთის დახმებით, ყველაფერი ღილი მიღწევით დაგვირგვინდება, მანამდე კი „ტრა კრუნეთან“ გადაწყვეტი ღულის შესახებ ვთქვათ თორღე სიტყვა.

საპარტიველო - შვირდეთი 82:72

საპარტიველო: ფარულია (29 წუთი, 21 ქულა, 12 მოხსნა, 1 პასი, 2 ჩაჭრა, სანიკი (37 წუთი,

17 ქულა, 13 მოხსნა, 3 პასი, 1 ჩაჭრა, ელისი (35 წუთი, 13 ქულა, 4 მოხსნა, 2 პასი, 4 ჩაჭრა, ცინცაქი (37 წუთი, 13 ქულა, 1 მოხსნა, 3 პასი, 3 ჩაჭრა, ვლადიმერ ზონისა (27 წუთი, 11 ქულა, 3 მოხსნა, 2 პასი, შირაბდინი (9 წუთი, 7 ქულა, 4 მოხსნა, ცეტივიკი (15 წუთი, 1 მოხსნა, 1 პასი, ანატოლი ზონისა (5 წუთი, ბაგარელიკი (5 წუთი).

მწვრთნელი: იმერ კოვკოვი

შვირდეთი: ლევინი - 17, ლინდკვისტი - 12, სკირლდებრანდი - 12, კიელაუმი - 11, რინგსტრომი - 9, აკესონი - 9, ბრანტი - 2 ქულა. იტანავენ აბრეთვი ნისტრომბა, მსახვობა, კალბადა და მირთილა.

მწვრთნელი: კოსტას ფლეკერაკისი.

უპირველესად, განსაკუთრებ-

სანახობას და ყველა ეჭვი გაპვიწყნებს.

ვიმეორებთ: სათქმელი კიდეც ზვირია, მაგრამ ვინაიდან ტელევიზორით მთელმა საპარტიველო ინილა თვისტომთა ტრიუმფი, უკრინად მიგვანება მათი მატჩის შემდგომი კომენტარები შემოგთავაზოთ, მანამდე კი გაუწყვეთ, რომ იმავე დღეს ლუქსემბურგი შინ სლოვაკეთთან დაგარცხდა - 63:76.

გიორგი ცინცაქი: ნატვრა აიხსნა და დღეს სავსე ტრიუმფის წინ ვითვალთ, რისთვისაც თითოეულ გულშემატკივარს გულგახს ვუადი. რაც შეეხება თანაგუნდის, მთავარი ამოცანა შევასრულეთ - მოვიგეთ და პლეი-ოფში გავადით. გუნდმა კალიან ემოციურად იტანაგუნა. შეიქლება, დაცვას და თავდასხმაში ყველაფერი იდეალურად

ხარობს საქართველო

გული გულგახს გიჟებს იმისათვის, რომ ტრიუმფობა გაცხადებენ დაბრუნდეს - ყოფნა-არყოფნის მატჩს 10 000 გაცხადებელი დაესწრო, რაგაც ის კველი, გაღაქეღილი სპორტის სახანალო გაგახსნა.

ტრადიციისამებრ, „ჰიუნდის“ ცენტრმა დაანება სპეციალური თასი შეხვედრის საუკეთესო მოთამაშისთვის, რომელიც დასახურებულად გადაეცა ტირონ ელისს: გაქართვილემ გულგახს ამერიკელმა მართლაც საბაგაღიღითი იბრძოლა პარტიველირთა საკეთილდღეოდ.

არადა, სიბრთლე გითხრათ, როცა მთავარი მსაჯის ვინაობას გავცხადებთ, ცოტა არ იყოს, აწვარკვიულდით - ჩრდილოელთა თავკაცის ცოცხალი ბრძენი, მაგრამ არაბრთა სახანალოდ უნდა ითქვას, რომ პრეფიქსულად გაუქვანდა უკანაგუნდა

არ გამოგვიღობა, მაგრამ მოწოდებებითა და გაცხადებულთა მხარდაჭერით ლელო გოლომდე გავიტანეთ. რა თქმა უნდა, ამ შეხვედრით ყველაფერი არ დას-

რულაგულა - წინ ორი უსერიოზულესი მატჩი გველის გალარუსთან. მაქსიმალურად ვცდებით, კიდეც არაბრთხელ გაგახსნათ.

ვიტორ სანიკი: სრულიად საპარტიველო ვულოცავ ამ დიდ გამარჯვებას. კალიან დაბაგული თანაგუნდის გამოვიდა და ჩვენ ინდივიდუალური კლავაროლოდის ხარჯზე ვავრთავთ მოწინააღმდეგეს. დიდი გულგახს გულშემატკივარს. პირადად მი პირველად ვითანაგუნდა ახალა აუდიტორიის წინაშე და ლუქსემბურგი ემოციით დავირგვინებ. ხალხის მხარდაჭერა კალიან დაგვანება ალნიშნული მატჩის მოგებაში. იმედი, პლეი-ოფის დროსაც ასევე გაგახსნებენ.

ვლადიმერ ზონისა: შვირდეთს კალიან პარტი გუნდის ჰყავს და ვიტოვდით, რომ უმკიმიანი ბრძოლა გველოდა. მართალია, მატჩის ორი ლიდერი - გლივი და ნორდსტრანდი აკლდა, მაგრამ მინც საკმაოდ ორბანიზულად იტანაგუნდა, ჩვენ კი გვირე შეცდომებ და ვუშვით. ეს, ალბათ, ემოციებს უნდა დაგვარალოთ, თუმცა საკლოლოდ მინც გამონდა, რომ ჩვენ უკეთესი გუნდი გვყავს. თანაც, სახლში ვითანა-

ვრთი ნატვრა უკვე აწვარკვიულ - სპორტის სახანალო გადაჭედილი ვნახე, გულშემატკივართან კი დიდი მხარდაჭერა და სიყვარული ვიგრძენი. ნატვრა კიდეც მატჩს, ოლოდ მას, თქვენი ნებართვით, გალარუსთან ბრძოლის წინ გაგანლოვით.

გიორგი ცინცაქი: დიდი გულგახს მათ, ვინც სპორტის სახანალოში მოგარანდა. გულგახს იმისთვის, რომ ასე უღებან გვირდვი ქართულ კალათბურთს და ამხელა ძალა შემატეს ჩვენს ნაკრებს.

„ჯგუროს ნები“ თვილისში დარგვინდა და აქ გაგარკვლავნ კლეი-ოფის სეზონის გულგახს. მისევი 4 ნაკრებობა გავგარკვარავრით და გელოდ დღეს პირველ რაუნდს გავგართავით. რაც შეეხება მატჩებს, გალარუსის ნაკრები საკმაოდ სერიოზული გუნდია და მასთან იოლი გასაძირება ნამდვილად არ გველის.

ამოღვირო - გომგავ ული ვარ! ეს დაუჯერებელია! საღარ მითანაგუნდა - ამერიკაში, ევროპაში, მაგრამ მსგავსი რამ არსად ვინახავს! დიდი გულგახს ამხალხს. ემოციებს ვერც თანაგუნდის ვაგახსნი და ვერც ახლა. თანაგუნდის შესახებ რა გითხრათ, მინი იყო და გავიჭირდა, რადგან შვირდეთის ნაკრები სწრაფიცაა და ორბანიზებულიც. ჩვენ ერთს ულოვებებითა და მოწოდებებით ვავრთავთ. წინ ორი უნიშვნელოვანესი მატჩია და ახლა მათგან გავაპრთავით.

ზაზა ფარულია: თანაგუნდით დიდი დღით აღრი ვიტოვდით, რომ ყველა გილეთი გაიყიდა და, გუნდობითა, მოუთმენლად ველოდით საბრძოლველად. თითოეული ჩვენგანისთვის უდიდესი სტიმული იყო ასეთი მხარდაჭერა, რაც შეგვმტყმო კიდეც, მატჩის მთელი ემოციებისგან კი შეცდომები უნდა დავუშვით, მაგრამ მთავარი ისაა, რომ გავიგარჯვით.

მოგდევნო მატჩი - გალარუსი ჯერ ვერაფერს მოგახსნებდა, რადგან აქამდე შვირდებ ვიყავით კონცენტრირებულნი და ეს იყო ჩვეთში ყველაზე მინიშნელოვანი თანაგუნდა. რაც შეეხება „ა“ ლივილიონში გადასვლას, უპირველესად, იმედი მატჩს, რომ შესარგვთ ციკლს წამყვან პოზიციაზე ჩავამთავრებთ. პლეი-ოფის შეხვედრებში კალიან გულგახს ვეცდებით, ასევე პარტიველირთა ვეცდებით ასპარეზობა.

ეტი ნატვრა უკვე აწვარკვიულ - სპორტის სახანალო გადაჭედილი ვნახე, გულშემატკივართან კი დიდი მხარდაჭერა და სიყვარული ვიგრძენი. ნატვრა კიდეც მატჩს, ოლოდ მას, თქვენი ნებართვით, გალარუსთან ბრძოლის წინ გაგანლოვით.

გიორგი ცინცაქი: დიდი გულგახს მათ, ვინც სპორტის სახანალოში მოგარანდა. გულგახს იმისთვის, რომ ასე უღებან გვირდვი ქართულ კალათბურთს და ამხელა ძალა შემატეს ჩვენს ნაკრებს.

„ჯგუროს ნები“ თვილისში დარგვინდა და აქ გაგარკვლავნ კლეი-ოფის სეზონის გულგახს. მისევი 4 ნაკრებობა გავგარკვარავრით და გელოდ დღეს პირველ რაუნდს გავგართავით. რაც შეეხება მატჩებს, გალარუსის ნაკრები საკმაოდ სერიოზული გუნდია და მასთან იოლი გასაძირება ნამდვილად არ გველის.

გიორგი ცინცაქი: დიდი გულგახს მათ, ვინც სპორტის სახანალოში მოგარანდა. გულგახს იმისთვის, რომ ასე უღებან გვირდვი ქართულ კალათბურთს და ამხელა ძალა შემატეს ჩვენს ნაკრებს.

სუპერთასი

დღეს გელგეილი განსჯის

დღეს მონაქოში, ლუი II-ის სახანალოში სტადიონზე გაიგარება შეხვედრა ევროპის სუპერთასისთვის ჩემპიონთა ლიგის ტრიუმფატორ „ბარსელონას“ და უფასო თასის უკანასკნელი მთავარბრძენი ბარსელონა ღონეცკის „ახსტარს“ შორის, რომელსაც გალგეილი მსაჯობა გიჟდება არაბიტრ ფრანკ დე გლეკერებსა და ლინდსბენებს - ვებტარ ჰერმანსისა და ვალტარ ვროგანსის შეგადგელოვით.

მინც, ვინაა და გლეკერა, ასეთი ნდობა რომ გამოუცხადეს? იგი 43 წლისაა, უკვე 70-ზე მეტსაა სპორტის მატჩს

მოვასხურა, მათ შორის სას კატალონიელთა და ორს - დონკასელთა მონაწილეობით. ალსანიშნავია, რომ ფრანკი ოთხ ენას ფლოვს - ინგლისურს, ფლემანდურს, გერმანულსა და ფრანგულს, სოლო პრეფიქსით პირა-მედივირია და პარალელურად ისეთ კომპანიები მოუპოვებს, რომელიც კარებსა და კიკებს ამხანაგებს. დავსკნით, რომ დღევანდელი მატჩის პირდაპირ ტელევიზორულად სავსე უწყებლო კომპანიები „რუსთა-2“ 22 საათიდან და 45 წუთიდან შემოგვთავაზებს.

© **ჭაღრაპი**

გზა დაულოცეს

წლებიანდელი საქართველოში მოქმედებდა ტურისტული და ტურისტული ტვირთი იქნება. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ორი შიდაგზა – ერთს ალფონსოვსკი უბანშია, მეორეს – დასავლეთი. ჩინური ნაგებობები საქართველოს დასავლეთით მდებარეობს, მდებარეობს მსოფლიოს გუნდური ჩემპიონატი, მდებარეობს სსკპ-ის კონტინენტის 10 უმაღლესი ნაკრები იასპარეზებს: ჩინეთი-1 (2490მ, სპარტა-ვილი (2474მ, რუსეთი (2471მ, უკრაინა (2444მ, ინდოეთი (2390მ, ვოლგის (2378მ), სომხეთი (2372), აზერბაიჯანი (2372მ, ჩინეთი-2 (2356მ, ვიეტნამი (2177მ.

ლაზი მოიპოვეს. ამჯერად ჯილდოებისთვის იბრძოლებენ ნაზი პაიკიძე, მერი არაბიძე, ნოდარ ლორთქიფანიძე, ლუკა პაიკიძე, ძმები ნანალაშვილი, ზურაბ ჯავახიძე, მარიამ დანელია, ნიკა ჟუბიაშვილი, ნატო იმნაძე, გიორგი სიბაშვილი, ალაძე, ალაძე, ალაძე, ურდულაშვილი და ნინო დანაშვილი. დღევანდელი აპრილი ითვლება უმაღლესი უბანისთვის, მნიშვნელოვანი ალფონსოვსკი უბანშია, მდებარეობს, რომელიც სპარტა-ვილი (2372), აზერბაიჯანი (2372მ, ჩინეთი-2 (2356მ, ვიეტნამი (2177მ.

© **ფეხბურთი**

ასეც ვიცოდით

ჩემპიონატი ლიგის ოთხშაბათის რაუნდი ფორმალურად იქცა – ხუთიდან სამი მხრივ გამარჯვებულის ვინაობა პირველივე შეხვედრების შემდეგ იყო ცნობილი და მათ არც გასჭირვებიათ ჯგუფური ტურნირი გასვლა.
ესენი არიან „შტუტგარტი“, „არსენალი“ და თემურ ქეცბაიას განვრთვნილი „ოლიმპიკოსი“, რომლებიც, შესაბამისად, „ტიმშიშინას“ (2:0, 0:0მ, „სელტიკს“ (2:0, 3:1მ და გუნდის კაპიტან ვაშა თარხნიშვილის „შირიფს“ (2:0, 1:0მ სძლიეს.
რაც შეეხება „ვიორენტიანას“ და უდიდესი სენსაციის ავტორი კვიციანი „ჰაპოელს“, მათ მძაფრ ბრძოლაში „სპორტინგს“ (2:2, 1:1მ და „კოპენჰაგენს“ (0:1, 3:1მ დააყრდენეს ფარ-ხმალი.

ევროპის პირველობისა და მსოფლიოს ჩემპიონატის მონაწილეთათვის საწვრთნელი შეკრება მოახდინა ურემსა და ქუთაისში. ყველაფერი გაკეთდა სანიმუშოდ, რომ ჩვენმა მოჭაღრაკებმა წარმატებას მიაღწიონ ჩინეთსა და იტალიას. ამის შესახებ გუბინი იტყვას ჭაღრაპის სასახლეში, სადაც პრესკონფერენცია გაიმართა და ბრძოლა თბილისის მოყვარულს გზა დაულოცეს დიდი ტურნირებისკენ. მოჭაღრაკებს მიესალმნენ ბიბიოგრაფი, სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა დეპარტამენტის თავმჯდომარის მოადგილე ბიბი ბაღდავა და ხუთგზის მსოფლიოს ჩემპიონი ნონა გაფრინდაშვილი.

ლექსო ცინცაძე
სურათზე: პრესკონფერენციისას; ბიბიოგრაფი მსაჯურებს ეროვნული ნაკრების წევრებს; სპარტა-ვილი 10-18 წლის მოჭაღრაკები დღევანდელის ხელმძღვანელებთან. ვაშა დანელიას ფოტო.

სპარტა-ვილი სპორტულ ღირსებას 2008 წლის დეკემბრის საჭაღრაკო ოლიმპიადის ჩემპიონები – მანია ჩიკურაძე-ნიძე, ნანა კახიძე, ლეო ჯავახიშვილი, მანია ლომიანიშვილი და სოფიკო უზაშვილი (გუნდის კაპიტანია ნინო გურიელი, მწვრთნელი – ზურაბ სტურუა და დავით არუთიანი) დანიშნავენ. იტალიის ქალაქ სანჯორჯოში 10-18 წლის გოგონები და ვაჟები ითმავებენ ევროპის პირველობაზე. შარბან მსაჯურ ტურნირი ჩვენებურთაგან მერი არაბიძე (14 წ. და ნაზი პაიკიძე (16 წ. მძღვანელები.

საქონა საქონიანი ქრებს ყიფილობს

რა მტკიცება უნდა, რომ ქალაქი კალაქი უფრო მაღალია ვიდრე სიბრტული და შენაქნით გახარება. განსაკუთრებით ამჯერად ჩვენთვის, ფეხბურთის, მოსართავეების ყიფილობა.
გაგრძელდა რაფი იტალიაში აქტივობა კლანტის პირველი მობრუნების დინარა სავინა. მან გადამწყობა უფრო შორს წასვლა – იგი აპირებს ერთ-ერთი რუსული საფეხბურთო კლუბის შექმნას.
კითხვაზე, ის ხომ არ გაქვს ამერიკელ დედას – ვინუ და სერენა უილიამსებს, ანა წინააღმდეგობა უფეხბურთის ერთ-ერთი კლუბის თანამფლობელი რომ გახდნენ, რუსეთელმა სპორტსმენმა განაცხადა, რომ ასეთი შესაძლებლობა არსებობს, თუმცა რუსულ ფეხბურთთან დაკავშირებულია.

© **ინტერნეტიდან**

მანდელა „ქალა-ბიჭს“ მიესალმა

სამხრეთ აფრიკა დიდი ალფრთოვანებით მიეგება საგოგონო ღია დაბრუნებულ 18 წლის მსოფლიო ჩემპიონს 800 მეტრზე სირბილში კასტარ სემინს, რომლის პირველადი დიდი აქტიურობა გამოიწვია გარდინით მიმდინარე მსოფლიოს ჩემპიონატზე მსოფლიოს სირბილში – მისი შედეგები მის ქალაქში, რადგან გარდინითა და მანქანებითა და ქალაქი დაბრუნდა ვაშს, რის გამოც სპეციალური სამსახურიც დაიწყო.

ახლავედა მსოფლიო ჩემპიონს შეხვდა სამხრეთ აფრიკის ყოფილი პრეზიდენტი, 91 წლის ნელსონ მანდელა. მან ნორჩ სპორტსმენს დიდი გამარჯვება მიულოცა.
სამხრეთ აფრიკაში, ის ათეული სიცოცხლე ოცნებობდა მანდელასთან შეხვედრაზე.

ნავრატისოვა დაქორწინდა

მსოფლიოს ჩემპიონის ვარსკვლავი მარტინა ნავრატისოვა დაქორწინდა ყოფილ „სსკ მისზე“, 36 წლის იულია ლევიტაზე. ეს ქალბატონები ერთად პირველად გამოდნენ კურორტ სან-ტროვებში სამხრეთი გეოგრაფიკული მარცხენა ხელის შესაბამისი თითებზე.

19 წლის იულია ლევიტა 1991 წელს გახდა საბჭოთა კავშირის ლეგიონერი, იტალიაში იმდროინდელი, ფრანგული და იტალიური ენები, გაემგზავრა დასავლეთ ევროპაში, ცხოვრობდა პარიზში, იმ განსნა კონსტიტუციის ფირმა და სპა-ცენტრი.

ბოლტი – მემუარისტი?

როგორც სავსეა ოლიმპიური ჩემპიონის, მსოფლიოს რეკორდების მფლობელი და ახლა უკვე სავსეა მსოფლიო ჩემპიონისა და უსაინგოლის აბნებამ რიკი სიმბა განაცხადა, იმანიკელი „ელვისური სპინტერი“ მზადაა, სტარტი აიღოს ახალ გეგმაში – ლიტერატურაზე.

„არ შემიძლია დავფიქვით მოყვლა ანაზე. ამჟამად მიმდინარეობს მოლაპარაკება ნიუ-იორკში, განისაზღვრება იმ თემების წრე, რაზეც ლაპარაკი იქნება ნიგნო – გოლტის ცხოვრების ალფონსოვსკი სარბინი ბილიკების მიღება, გვირ მნიშვნელოვან და მეორეხარისხოვან დეტალებზე.“
შეგახსენებთ, რომ იმანიკელი სპინტერი სამ-სამ ოქროს მედალს დაუფლა კეკისა და გარდინებშიც 100 და 200 მეტრზე სირბილსა და მსტაფებში.
დღეს „იმანიკელი ელვა“ აპირებს შვეიცარიაში ჩასვლას და ცირკუსში „ოქროს ლიგის“ ეტაზე დასწრებას, იმ ხომ ელიტური მსოფლიოს ტურნირი იმართება კალაქ დიდი საპრიზო ფონდით.

ვიქტორია გაიმარჯვებს

სახელი გაითქვა რა თვისი დიდადული მკარდით, შედეგად მსახიობმა ქალმა, მოდელმა და ყოფილმა სპორტსმენმა ვიქტორია სილვესტრე თვისი ფორმებით მოხილვა იტალიელი პაპარაცები. იტალიურ და ფრანგულ კლანტებზე მან ყველა დაჩრდილა.
მის შემადგენელი, გვირ ვერც კი წარმოიდგინებს, რომ ამ ლეგიონერს პროფესიული სპორტის გამოცდილება აქვს. ახალგაზრდობისას ქალიშვილი დიდ იმედებს იმყოფებდა სამოქალაქო-სპორტულ საქმიანობებში, თუმცა ტრავმის შემდეგ სამოდელო ბიზნესს მიუბრუნდა. თანაც მკარდის გადღების ოპერაციაც გაიკეთა. ახლა მან ცალი ფეხი იტალიაში აქვს, ცალიც – ამერიკაში. მასზე დიდი მოთხოვნები გააჩნია, მის დაუფლებად ოცნებობს A სერიის გვირ ფეხბურთელი. გაგრძელდა ფეხბურთის ვარსკვლავთა კავშირი 99-50-99 განჯი მოქალაქის ლეგენდის რატონ-ლაც არ გამოდის. თუმცა იმდღეს არ პარავს – ვიქტორია ხომ გამარჯვებას ნიშნავს.

თითქმის ნატურადან

გუშინ ქუჩაში ნაცნობი პოლიტიკოსი შეხვდა. მოსკოვის ლომონოსოვის უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ იგი ერთდროულად ოქსფორდისა და კემბრიჯის უნივერსიტეტებშიც სწავლობდა. იმდენი ენა იცის და თავი ისა აქვს დატანილი ცოდნით, ლაზის გადმოუვიდა.

- ჰე, ზიტო! შევუქანე, - ამდენი ტყუილად ისწავლე, უშვებო რაში ამ ჩვენს დამცემულ ქვეყანას.

- მაგაზე არ იჯავრო, - გაამახანებ, - მალე გვეშველება. შეიძლება ითქვას, უკვე მოვიძიებო უკვე მაქვს.

- ვარდების შედეგ, ყაყაღის რეჟიმულსია?

- არა, ჩვენ სწორედ რევოლუციებზე ვაგვლავებ. სხვა გზა არა გვაქვს, რომელიც უნდა გადავიტანოთ!

- რა, დავით აღმაშენებლის ძეგლი? შენი უცხოეთში ყოფნის პერიოდში უშუალოდ უკვე გადაიტანა.

- ვიცო, მაგაზე არ ვამბობ, სხვა რაში მაქვს ჩაფიქრებული.

- პარლამენტის გადატანა ქუთაისში? ეგ უკვე მიზანს აკრებს ხანაში მოიფიქრა.

- პარლამენტი არა, მაგრამ შეიძლება თავად ქუთაისი გადავიტანოთ.

- სადა, კაცო, კახეთში?

- კახეთში რომორ გადავიტანოთ, რომ თავად კახეთიც გადასათანა.

- სადა გადავიტანო?

- მე კი არ გეუბრები, ჩემო ძაო, - მითხრა მთელი სერიოზულობით, - გავირო და ევროკავშირი თუ დაგვთანხმდნენ, შეიძლება სულაც საპარტიო გადავიტანოთ.

- მეზობელ სოხეთში?

- არა, იქაურები თავად ავირებინ სოხეთის საპარტიო გადაგვთანხმდნენ და რომორღე უნდა გავასწროთ.

უცვლელი პრეზიდენტი

- სადა, ევროპაში?

- არა, თავიდან ასე ვფიქრობდი, მაგრამ იმდენი სიმძიმეა, ვერსად ჩავიკვებებით.

- აბა ჯუნგლებში რა გვინდა, შე კაცო?

- რატომ ჯუნგლებში, კარგ ადგილს ვუპოვებ.

- სადა, არ იტყვი?

- სადაც ქუვიტთან ახლოს.

- რატომ განიცდამინც იქ?

- ნავთობით სავსეა იქაურება და იმიტომ. ხომ ხედავ, დღეს მსოფლიოს ეკონომიკა ნავთობზეა დამოკიდებული.

- მერე, გაქო-თხილინი-ჯიბიანის ხაზს ვის უტოვებ?

- რად გვინდა მაგათი მათხოვრული ხაზი, თავად გავიყვანო იმდენ ხაზებს, რუსეთის გვირდის ავლით, ევროპაში.

- რუსეთი კარგი გამახანებ, თავს მოიკლავს და ამერიკის სიხლოვეს საპარტიო გადატანას არ დაუშვებს.

- მაგას ვინ ჰკითხავს, ჩვენს ტერიტორიას.

რის სადაც გვინდა იმ გადავიტანოთ.

- მაგრამ აფხაზეთი და ოსეთი რომ მიტაცებული აქვს?

- მაგათომ უნდა ვიჩქაროთ. ვიდრე მსოფლიოს მაგათი დამოუკიდებლობა არ უღიარებია, უნდა მოვხსნოთ და საპარტიო გადავიტანოთ.

- მეზობლები რომ აგვიშარდნენ?

- აბა, მეტი საქმე არა აქვთ, სომეხები, მაგალითად, ზღვაზე გავლენ და გადლოგებიც დაგვირგებინა.

- მერე ერთხანად რომორ გადავალთ?

- არხინდალ იხავი, ამერიკას ისეთი ტექნიკა აქვს, თუ მოინდინა, მარტო სპარტიოებს კი არა, მთელ ევროპას გადაიტანს.

- კაცო, მეშინია, გადატანისას შედრევეები არ დაგვიზინდნენ.

- ნუ ჯავრობ, მაგათ იმ ნავთობის შედრევეებსაც მივუბნებთ და ზღვაზე რულად ვიცხოვრებთ.

- და თუ მინც გაჭირდა?

- მაშინ ნაწილ-ნაწილ გადავალთ. ქუთაისი ელვებს რომ არ ეფიქროთ, ვთქვამთ, ჯერ თხილის გადავიტანოთ.

- კი მაგრამ, მიზანს შევთანხმდით? ხომ ხედავ, გადადგომას არ ავირებს.

- რა თქმა უნდა, შევთანხმდით. ძალიან გაუხარდა - შენ გიშველ ღმერთმა, თუ ეგ საქმე გამოვა, ჩათვალ, რომ უცვლელი პრეზიდენტი გავხდებით.

- რის იმედი აქვს?

- ნავთობის, ძაო, ნავთობის. ალივი იმიტომ აირჩიეს უცვლელ პრეზიდენტად, რომ აზერბაიჯანი ნავთობში იხრებოდა. შევარდნაძის დროს რომ ალ-მოჩინათ ნავთობი საპარტიოლოში, დამიჯერე, ის დღესაც პრეზიდენტი იქნებოდა.

ოთარ ხუციშვილი

გლიტ-ინტერვიუ

ის იყო საბარათო მოწოდების გამოშვებაზე გეგმავს ვამთავრებდით, რომ ოთარ ქოჯულაძის რაღაც გაახანდა, სასწრაფოდ მოხილური დაბარო და ამონიძის ახლად მოხილური მიწის ტრას დაამონტაჟა.

- ლაშა ბატონო, გაქვთ დრო, რომ დამელოკოვრო?

- დროის მეტი რა მაქვს, შე კაცო, უშუალოდ ვარ.

- ცოტა კი მეუხერხულება, მაგრამ...

- ჰო, რა თქმა უნდა, მაგრამ ასე თუ უყვარხართ, რომც მხსნიდნენ, ხმა რატომ არ ამოვიღო?

- დამთავრებდა, თუთა შენის, სხვის საქმეებში არ ერევა ეგ.

- აბა პუტინის საქმეებში რომ ჩაერივ? თანაც რომორი სისუსტიკით, რუსებს სულ კუდით ქვა ასროლიდა.

- იმიტომ, რომ თავად პუტინი ჩაერივ მიზანს შინაურ საქმეებში და არ ახატია.

- 97 მილიონი ლარი 15 მილიონზე ნაკლებია...

- აფსუს, სად იყო ბენდუქიძე, თორემ ხომ მიხვდებოდნენ? გახსოვთ, ანა დელივილი რა თვალა იცოდა?

- აბა, კაცო, ჩარჩო-გაჭრობაში მსოფლიოში გადავლი არ მოეძებნებოდა.

- ამდენი ქაღისი შემიღებ, ხომ არ გვეტყვით, ანა ჩარჩო კახამ თქვენს მოხსნაში რა როლი შეასრულა?

- ძალიან დიდი, ალბათ, გეჰემოტიკოსს არ ჩამოუშვებდა.

- რას მეუბნებით, სამსახურიდან გაგდების შემდეგაც მთავრობაში მაგებლა წონა შეინარჩუნა?

- ჰო, ბრავოც არ მოუკლია.

- კიდევ ერთი კითხვა, თუ შეიძლება.

- ბრძანდით, ბატონო!

- ჩვენი ეკონომიკის მომავალზე რა აზრის ხართ?

- მაგაზე ახლა ვერ გიპასუხებთ.

- რატომ?

- ჯერ არ მოვილა და იმიტომ. აი, რომ დანიშნავთ, მაშინ ვილაპარაკო.

- რა კარგია, ლაშა ბატონო, რომ აბიხანით, თორემ ვინაგოიღებდა, რომ საპარტიოლოში „ეკონომიკის მკვლელი“ ბენდუქიძე და თქვენც კი არარსებული ეკონომიკის მიწის ტრას იხავით.

ოთარ ჩართლანი

ანეკდოტები

- მაგი, მართალია, რომ იპოვნელები ყველაზე ჭკვიანები არიან?

- ყოველ შემთხვევაში, გვირი ასე ფიქრობს.

- არის რომელიმე ინსტიტუტი, სადაც იპოვნელებს ასწავლიან?

* * *

გამაკაცი ერთადერთი ცხოველია, რომელსაც ზრდასრულ ასაკშიც ვერ მოაცილება ძაღლის ქუჩა.

* * *

- შვილო, უკვე დადგა დრო, იცოდე, თუ საიდან გაჩნდი.

- მაგი, ისედაც ვიცი, საიდან ჩნდებიან გავრეები! უფოში გიშვება მითხრეს.

- არაფერიც არ იცი. აი, ცნობა შევიღებ ახვანის შესახებ, ეს კი შენი ნამდვილი შოგოლეების მისამართია.

* * *

ჩვენი ძველის ნაკრები სპორტულ სი-

არული მოხსნის შეფიქრებულად დინების გამოყვანის გამო. მესუთე სინჯა გამოავლინა ნიშანდური.

* * *

თუ თქვენგან მეზობლებს წყალი ჩაუვიდა და ისინი კარზე გიკრახუნებენ, კარგად დაასვალეთ თქვენი გინის ჭერი და მათთან ერთად ჯადა სართულზე ადით სათანა გასარჩევად.

* * *

არინა კი ჩვენს სასამართლოებში მოსამართლეები, რომელთა გასამართლება არაფრის გამო არ შეიძლება?

* * *

თუ თქვენ მოგწონთ დამლაშობი იარაღების გამოყენება, სულაც არ არის საჭირო არაფეროდ გოგა. დინჯეთ გუზარა სკოლაში და ასწორეთ საკონტროლო წერის რეპუტაცი.

* * *

მართლაც სასაბურთო, საკუთარი მორა ნახევარი უფლო არსებობს, რომელიც შეგან ასი ფიქროლოში იმეხით მიინც განსხვავდება.

* * *

აბრა ბენეზისაგან სადგურში: ჩვენთან სვამენ, იბრინიან და დეგოგს ტანენ... მაგრამ არავითარ შემთხვევაში არ ეწევიან.

* * *

ორი დაძალი საშურებს: - აგოგან, რომ გუშინ ვილაც დიკინა და ბანჯავლიან ურჩულთან დანიხან...

- ის ჩემი საქმეა. საპორტინოდ უკვე მაქვს ჰავანიზა რამდენიმე კუნძული და იხებია!

- დემოტო, რა კარგია! მერე რომ იპოვი ასეთი ფუფუნულა და საყვარელი საოცრება?

* * *

განცხადება ძაღლთა ჭურნალები: „ვიწვევთ მოდელის გარეგნობის გომონებს სპეციალოგის მიხედვით სამუშაოდ! ტელ: 123-224“.

განცხადება გამაკაცთა ჭურნალები: „ელიტური მკაცრის მომსახურება! ტელ: 123-224.“

უშობება

- არაფერიც არაფერი, რისი გეუხერხულება?

- აი, მოხსნილი რომ ხართ... ამის მიუხედავად, ვედავად ვამრინაგობის დღესასწაულს გილოცავთ.

- გმადლოებთ, ოთარ ბატონო, გმადლოებთ, სამწუხაროდ, თქვენი გაზეთის გარდა არავის გავახანდა.

- არ იჯავროთ, ბატონო ლაშა, სამაგნიროდ პრაზიდიენტს უყვარხართ გადამეტავალად.

- ჰო, თვითონვე განაცხადს საჯაროდ.

- იმედი, არა ტყუილს.

- აბა რას აგობთ, მიზანს ტყუილი, ჩემო ბატონო, სიცოცხლეში არ დანაცდენია და ახლა რატომღა იკადრებდა?

- დავანებოთ პუტინს თავი (და მედვედევსაც), ლაშა ბატონო, პრემიერა რა აზრისა ხართ?

- გილაურზე? აკი ვთქვი ტელევიზორში, ერთი შტარი და გაუნათლებელი ვინება.

- რატომ, ეკონომიკაში რომ ვერ ერკვევა?

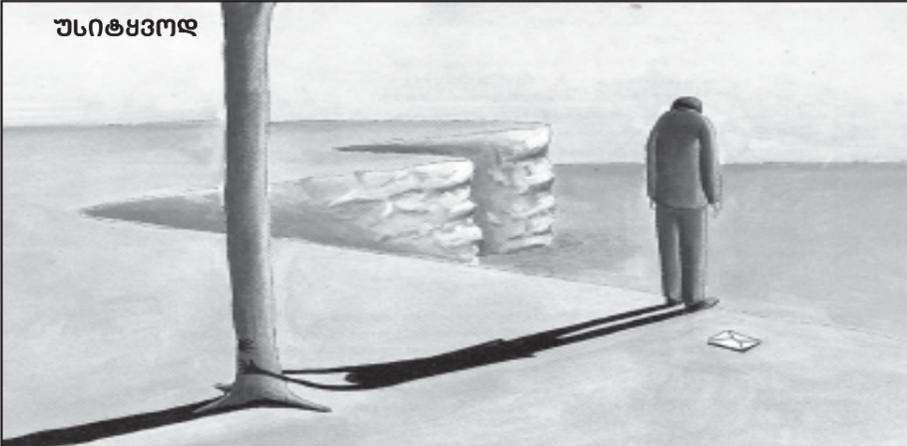
- მარტომ ეგ რომ იყო, რა უჭირდა, უბრალოდ, დამელოკო არ შეუძლია.

- საკუთარი ფულის თუ გიუჯატის?

- არც ერთის და არც მეორის.

- საოცარია, მაგანირი კაცი მთავრობაში რომორ გამიკვინა?

- მეც ეგ არ მიკვინა? მე რომ მხსნიდა, მაგალითად, მიმტკიცებდა

პირველი მემოტილოტი მონეტა

გულგარული მონეტების მოჭრა თითქმის რვა საუკუნის იტალიის და ამის მიზანი მონეტის ისტორიის ერთ-ერთი ღრუბრული ნაწილი უკავშირდება: 1230 წლის 9 მარტს ივანე ასენა პიზანელი მონეტის დაბრუნებას, რომელსაც ტოლოტილოტი მონეტა უწოდებდნენ. ამ მონეტის დაბრუნება გულგარული მონეტის დაბრუნებას უკავშირდება, რომელიც მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნებას უკავშირდება მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნებას უკავშირდება მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

მზის მოგვალი

თანამედროვე გლობალურ დატოვებას ხშირად მზის აქტივობის ზრდას უკავშირებენ, ზოგიერთი კი ახსენებენ მზის აქტივობის ზრდას, თითქმის მზის სტრუქტურის კარგად და მალე ზედახელს ვარსკვლავად გადაიქცევა, რომელიც დედამიწაზე სიცოცხლეს განადგურებს. ეს მტკიცება ახსენებენ მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

ლავა გამოიჩინა მალევე აქტივობით. ამან ასტრონომებს ვარაუდის გამოთქმის საშუალება მისცა, თითქმის 24-ი ციკლი ინტენსივობით გამოიჩინა მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

შანა მებლეს ვარდნა

— უფრო ძვირით... კიდევ ძვირით... კიდევ... კიდევ... — გაბუდული ხმით იძლიერებდა მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

ფრთხილი ადამიანები

„აღრე თუ გვიან ადამიანი დინამიკურად ჰაერის სტიქიის და შექმნის ფრთხილად, მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.“

სამხრის იყო, რომ ნახტომის შემდეგ მას კინარა პარაშუტის ავტომატურად გამსწვლელი თოქი შეიქმნა და შანას თვითმფრინავის მუცლის ძვირფასეობის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

მოთმინება, გატონო, მოთმინება!

შვიტყარიაში გამართულ მომხდარულ საღამოებში გამოიჩინა მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

როცა ზნეობა არ ზეობს

ჯერ კიდევ დიდ ფრანგ მხარულს მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

გული საუბრით ფრანგი და გერმანელი იურისტები იცნობდნენ, სასამართლო დადგინდა, რომ სწორედ იგი აწინაინდობდა საკუთარი იუსტიციის განხორციელებას. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

კური და ბუდიზმი

ბასკოვარი ცნობა მოვიდა სინგაპურიდან, სადაც გუდისტურ რეგენს ახიარეს... გველი. 11 წლის პითონა თიკუნით რუხ ჯუხ გოლო რამდენიმე წელი სინგაპურის ერთ-ერთი გუდისტური ტაძრის გალიაში გაატარა, სადაც 60 კვირის განმავლობაში „ნათლავა“ თეგარვალში შედგა, როცა გუდისტური კალენდრით ხანალი წელი დადგა. სინგაპურელები ამ ამბავს სინგაპურის მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

„ჩემი საყვარელი საჭედილია ველოსიკლი“,

— განაცხადა ფრანგმა მარსელ ლოტიტმა, რომელმაც გადაადგილდა ეს საშუალება, მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

„დიდი წარღვევის“ კვლადაკვალ

დედადამიწაზე მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

ცენტით შეეცირებინათ. 1997 წელს, ე.წ. პითონის პროტოკოლის თანახმად, 1990 წლის მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება. მონეტის დაბრუნების საბაზისად ითვლება.

ღღის კალენდარი

27 აგვისტო

წლის 240-ე დღე - ხსალ წლებზე დარჩა 125 დღე 8მ-12 შვიდწლიანი სულთმოფენობიდან. პარასკევი

დაიბადნენ:

- 1749 - იოჰან ვოლფგანგ გოეთე, დიდი გერმანელი მწერალი, პოეტი, მოაზროვნე. გარდაიცვალა 1832 წელს.
1836 - ბრედ ჰარტი, ამერიკელი მწერალი.
1877 - ჩარლზ სტიუარტ როლსი, ინგლისელი ავტობიოგრაფიკოსი, ავიატორი.
1901 - კალისტრატე სალია, ქართველი ისტორიკოსი, ქართველოლოგი. მის ნაშრომს „ქართული ენის ისტორია“ საფრანგეთის მეცნიერებათა აკადემიის პრემია მიენიჭა.
1909 - მიხეილ ვაზაქიძე, ასტროფიზიკოსი, პროფესორი. გარდაიცვალა 1956 წელს.
1918 - ნათელა იანაშვილი, ფერმწერი და გრაფიკოსი.
1918 - შოთა რაზმაძე, სამრეწველო ელექტრონიკის ფუძემდებელი საქართველოში, პროფესორი.
1922 - მარიამ ლორთქიფანიძე, ისტორიკოსი, აკადემიკოსი.
1928 - ნიკოლოზ ვახანიანი, მათემატიკოსი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი.

გარდაიცვალნენ:

- 1646 - ფულვიო ტესტი, იტალიელი პოეტი.
1943 - გორის III, გულგარეთის მეფე.
1979 - კონსტანტინე სიმონოვი, რუსი მწერალი.
1987 - ჯონ ჰიუსტონი, ამერიკელი კინორეჟისორი, სცენარისტი, მსახიობი.

მოვლენები:

- 476 წელი - დასავლეთ რომის იმპერია დაეცა.
1619 წელი - ფერდინანდ II აიხრის დინდო რომის იმპერიის იმპერატორად.
1914 წელი - ავსტრია-უნგრეთმა ომი გამოუცხადა ბელგიას.
1916 წელი - გერმანია ომი გამოუცხადა რუსეთს.
1924 წელი - შინათურაში დაიწყო და მთელ საქართველოს მოედო ანტიგოლშევიკური აჯანყება.
1916 წელი - იტალიამ ომი გამოუცხადა რუსეთს.
1941 წელი - გააუქმეს ვოლგისპირეთის გერმანელთა ავტონომიური რესპუბლიკა და ყველა გერმანელი ქვეყნის ალმოსავლეთ რაიონებში გადასახლდა.
1945 წელი - ამერიკის ჯარები, გენერალ ჯორჯ მარშალის მეთაურობით, იაპონიაში გადასცდნენ.
1968 წელი - ჩეხოსლოვაკიის ნაციონალურმა კრებამ უკანონოდ გამოაცხადა საბჭოთა ჯარების შეჭრა ქვეყანაში.
1996 წელი - პრინცი ჩარლზი და პრინცესა დიანა განქორწინდნენ.
ღირსსახსრობარი დღეები:
იორდანია - არაბული ალორქინების დღე
ჰონკონგი - განთავისუფლების დღე

სულიერება

ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის მიძინება, მარია მოცა

გაღვიძრული მსგავსად სიტყვითა და ღოცვით განამტკიცებდა ძრისტიანულ ეკლესიას.

ღვთისმშობლის ცხოვრებაში განსაკვირვებელი საიდუმლოებანი აღმოჩნდა მისი მიძინების შემდეგ სხივცისკროვანი ღიღავით გაზრდინდა მთელ სამყაროში. სწორედ ამ სასწაულთა მადლის საფარველით ის ადამიანთა მთელ მოღვაწე იცხადდა.

სრულიად საქართველოს პატრიარქი, უწმინდესი და უნეტარესი ილია მეორე ბრძანებს: „... საქართველო, რომლისთვისაც ღვთისმშობელია ათონის მთაზე ივირისი...

28 აგვისტოს საქართველოს მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია და მთელი მართლმადიდებელი სამყარო ზეიმობს უღიდეს საეკლესიო დღესასწაულს - მარია მოცას.

გაღვიძრული ღვთისმშობელი დედოფალი ქრისტისი ღვთისა ჩვენისაო და ყოვლად ღიღავულსა მიცვალებასა შენსა ვადიდებთ.

მონასტრის ზარს გააგრილს აუწყა, გაზრდინდა. გაზრდინდა და ჩვენი ძველანა - ღვთისმშობლის წილხვედრი ღვთისმშობლის წილხვედრი...

ღვთისმშობლის წილხვედრი, აწყურის, გაანათის, წილხვედრი, მტანისა, ძველანების, ვლამერისა და სხვათა.

... ყოვლადღვინდა ღვთისმშობელი გიული ლიპარტიანი

სატანაო, კრულა, თუშვა ვარაჟს მრავალს შეგვყარა, მაინც ღვთისმშობლის წილხვედრი ვართ მარად ძველანა! გულში მერმისის, უკეთესის, არის მჯაოზა, მადლად გვეფინოს ეს დღეფინდა - მარია მოცა!...

თამაზ ევანოიძე

აკითხველის ლექსი

მარია მოცას გილოცავ!

ფიქრ-სომეხობობს მარინა სხირტლაქის

სიკეთის დიდო მთავრობა და გაღვიძრული ღიღისა... გზამარიათის ღოცვითა გამძაბრებელი ზინდისა... მარია მოცას გილოცავ, მიგული მუდამ მამებრად... დაბადებულ მადლისთვის, შენ იღვებრებელი ამძველად!

უფლის მადლია უთუოდ შენი ნაპურთხი მარჯვენა, მკურნალო, სულით ლამაზო მადლობას გწმირავ ასჯერად... ციური გიგოლაშვილი-ტუხაშვილი, სიღნაღი, ტიბანდი

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ 99-62-77; 899 32-85-76. გ. ანვლიანის ქ. №19.

კალრი

გაზეთის შემდეგი ნომერი გამოვა სამუშაოს, 1 სექტემბერს

შვილები ალკო, გიული, რაალი მაგული, სიქა რეზო გოგონია, შვილიშვილები ალკო გოგონია, ხათო კორაშვილი, რაალი ქეთი ლურსმანაშვილი, თამუნა შინაშვილი, სიქა ზაზა აბულაშვილი, შვილთაშვილები აკუნა კორაშვილი, ნუცა გოგონია, მახალი თინა გარაღინსკი, მისიშვილები, დისშვილი ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ცაცა ისიდორუს ასული სამხარაქა-კორაშვილი პანაშვილი 28, 29 VIII, 17 სთ. გამოსვენება 30 VIII, 14 სთ. მისამართი: ხვირბას ქ. № 7 ა.

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA. გამომცემელი: შპს „თანადგობა“ - გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი (დავით აღმაშენებლის 150). ტ. 899 79-76-79. შპს „ახალი საუკუნე“ იკავებდა „კოლორი“ (რკინიგზის ჩინი, № 20). პასუხისმგებელი რედაქტორი: სპარტაკ ძოკულია 99-62-77; 899 36-00-35. მთავარი რედაქტორი: ალკო ასლანიშვილი 899 56-81-86. პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომიანიშვილი 899 53-76-16; რუსლან რუსნი 899 17-21-21; პასუხისმგებელი მდივანი: მამუკა ვაშაქიძე 879 01-04-77. ინდექსი 66434. რედაქციის მიერ შეუქვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.